

SOLIA

ADEVĂRULUI ADVENT

“Viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine - singurul Dumnezeu adevărat - și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu!” Ioan 17, 3

Nr. 4

Credința creștină să nu fie prescrisă de om

Ellen G. White

Printre diferitele denominațiuni se pare că există o determinare în curs de dezvoltare pentru a lega conștiința membrilor lor. Ei construiesc bariere de jur împrejurul sectelor lor, și fac un scop din a nu asculta nimic altceva în afară de propriile doctrine. Își impun restricții de a nu asculta orice altceva nou, sau orice altă doctrină prezentată de persoane din afara bisericii proprii. Dar este bine pentru ei să se intereseze care este originea acestei determinări, și cine a trimis acest ordin? Desigur, Domnul nu a făcut astfel de restricții, pentru că El are mesajul Său, și mesagerii Lui trebuie să meargă înainte și să îl prezinte oamenilor, prin avertismente, muștrări și instruire în neprihănire; și El a dat oamenilor direcții cu privire la ce trebuie să facă. Apostolul spune: “Dovediți toate lucrurile; păstrați ce este bun.”

Mulți predicatori ai bisericilor populare înmoaie și diluează cuvântul simplu al adevărului. Ei umbresc lumina și schimbă mesajul, așa încât să se adapteze prejudecăților, și să îl regleze opiniilor și obiceiurilor oamenilor. Fac astfel pentru a satisface gustul membrilor bisericii care sunt iubitori de lume. Dar în timp ce ei sunt atât de liberi să schimbe adevărul lui Dumnezeu, pe de alta parte ei recomandă membrilor cea mai mare precauție ca nu cumva să audă mesajul lui Dumnezeu de la mesagerii pe care El îi alege să îi trimită oamenilor.

Oh, să nu fie nici o precauție a poporului asupra peri-

colului de a studia cuvântul lui Dumnezeu! Să nu se ascundă adevărul, să nu se ia nici o măsură pentru a se sustrage sau ignora adevărul. Nimeni să nu se bazeze pe ideea eronată că oamenii acestei sau altei denominațiuni nu au nevoie de mai multă lumină. Deschideți ușa inimii, luați o poziție în care să puteți primii noi revelații ale caracterului lui Dumnezeu. Lumina vine chiar de la tronul lui Dumnezeu. Când adevăruri familiare se prezintă singure în mintea voastră într-un nou aspect, când un text din Scriptură capătă un nou înțeles, ca un fulger care risipește ceața, și vedeți relația altor adevăruri cu unele părți din planul de mântuire, Dumnezeu va conduce, și un Învățător divin este lângă voi. Atunci, nu îți vei deschide ușa inimii ca să primești mai multă lumină cerească?

Prin contemplarea lucrurilor cerești, sufletul este adus în părtășie și comuniune cu Duhul lui Dumnezeu, și sufletul care se lasă învățat, care caută continuu raze proaspete de lumină, va fi binecuvântat cu vederi strălucitoare a lucrurilor divine. Dar sunt mulți învățători religioși care par să fie

CUPRINS:

Ellen White și doctrina trinității	3
Afara din Babilon.....	9
Adevărul despre E.J. Waggoner.....	11
Este Isus Dumnezeu?.....	15
Întrebări și răspunsuri.....	17
Cerere de iertare și o mărturisire.....	19

determinați spre a închide orice cale prin care razele proaspete de lumină din ceruri ar putea veni la oameni. Ei ar lega pe membrii bisericii lor prin anumite reguli și reglementări care le interzic să meargă în alte locuri de închinare, sau să asculte mesagerii din afara unei clase de profesori. În acest fel bărbați și femei sunt conduși să renunțe la libertatea pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru ei, și nu reușesc să își îmbunătățească mintea și să adune raze divine de lumină care provin din surse din afara bisericii lor.

“Voi nu sunteți ai voștri; căci ați fost cumpărați cu un preț.” Suntem proprietatea lui Dumnezeu, și existăm pentru a onora și glorifica pe Dumnezeu. Dar nu îl onorăm și glorificăm pe Dumnezeu atunci când devenim slujitori ai oamenilor, când ne dăm acordul ca libertatea noastră să fie restricționată de oameni sau de către consilii de oameni. Am fost cumpărați cu sângele prețios a lui Hristos, astfel încât să fim drepti și generosi cu sufletele noastre. Vă îndemn dar, prin îndurarea lui Dumnezeu, să rupeți orice legatura care ar limita libertatea voastră în Hristos. Dumnezeu are lumină de dat pentru toți copiii Lui, care este de un caracter mai strălucitor decât orice am primit, și nu aveți nici un drept ca să vă legați în așa fel încât să vă îndepărtați de lumina. Nu aveți nici un drept să urmați invențiile oricărei societăți omenești, care ar restrânge limita gândurilor voastre, și v-ar face să deveniți doar niste creștini automați.

Aveți multe lucruri de învățat, și multe de dezvoltat. Va trebui să stați la picioarele Marelui Învățător și să învățați de la El anumite teme care sunt mai mari și mai nobile decât temele asupra cărora vă concentrați acum atenția. Sunt liberă să mă adresez vouă, care v-ați închis departe de lumină, pentru că știu că un Învățător mai mare decât omul vă cheamă. Ați pierdut mult în viața spirituală, pentru că nu ați reușit să folosiți oportunitățile care v-au fost prezentate de la Tatăl luminilor. Raze proaspete de lumină din ceruri sunt date mereu pentru a transforma caracterul, ca sufletul să poată contempla adevărul într-o nouă relație. Când Isus este primit în inimă, El va rafina și va transforma caracterul. Cei care Îl primesc pe deplin, nu vor avea mai puțină energie în viața spirituală, ci religia, spiritualitatea lor va fi mai înaltă, mai sfântă decât înainte. Vor lucra în așa fel încât utilitatea lor va fi crescută. Dumnezeu ar avea copiii Lui ajunși la un standard mai înalt, și ei ar merge mai departe, ajungând până la ceea ce ei nu au atins. Ei vor prețui fiecare inspirație divină pentru ca, fiind proprietatea Lui, El le cere acest lucru.

Nici un bărbat sau femeie nu trebuie să se lege în așa fel ca să devină sclavul omului în vreun fel. Nici un om sau grup de oameni nu trebuie să stabilească pentru alții ceea ce trebuie sau nu trebuie să facă în probleme religioase, sau de a prescrie credința lor în vreun fel. Ne vorbește o voce de care suntem obligați să ascultăm. Este vocea lui Hristos care spune: “Urmează-mă”. El spune, “cel care Mă urmează, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.” Creștinul nu trebuie împlânzit și amorțit. Cei care sunt îmbibați cu Spiritul lui Hristos, vor lucra în via Stăpânului, și flacăra

cerească a sufletului va fi păstrată mereu vie. Siguranța noastră este în Hristos, în studierea ghidului pe care El ni l-a dat. Cei care studiază căile și metodele oamenilor și urmează obiceiurile lor, se înșală dacă cred că urmează calea lui Dumnezeu în acea privință.

Isus spune: “Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu, și învățați de la Mine; căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Serviciul lui Isus nu consta într-o manifestare exterioară simplă. Nu este o chestiune de formă și de ceremonii, de parade, exclamații, gesturi, zgomot și o expunere de pasiuni banale. Religia pură constă în păstrarea inimii și a minții în părtășie cu marele Conducător, Isus Hristos. Constă în împodobirea interioară a unui duh blând și liniștit. Locuirea Duhului Sfânt va da viață și ton și stil care nu vor fi după invenții omenești, nu după imitarea vreunui lider pamântesc și omenesc, ci după Modelul, Hristos. Religia nu înseamnă un joc de cuvinte, gesturi ciudate; mișcările corporale valorează puțin în această chestiune. Nu există nici o elocvență divină în acest tip de manifestări.

Religia lui Isus Hristos trebuie să se distingă întotdeauna de toate celelalte religii prin caracterul ei sfânt. În adevărata religie vor fi găsite mari adevăruri clar definite în cuvinte, și scrise în viața profesorilor ei ca un principiu de la Autorul divin. În adevărata religie, Duhul Sfânt va lucra în legătură cu agenții omenești, confirmând adevărul lui Dumnezeu. Fiecare parte a serviciului lui Hristos va fi caracterizat prin respect și decență. Adevărul lui Hristos nu poate fi limitat la un anumit nivel, dar totuși va fi activ pentru a crea mediul său, maniere, obiceiuri și practici care vor fi în armonie cu Autorul său. Totul va fi făcut decent și în ordine. Metode sălbatice și nebunii ciudate și confuzie nu sunt autorizate de Dumnezeu ordinii. Metodele utilizate de către biserica lui Hristos ar trebui să fie pentru a câștiga sufletele de la supunerea față de prințul întunericului, și să îi determine pe aceștia să ia poziție sub steagul însângerat al Prințului Emanuel.

Unii pot spune că aceste metode de a ajunge la oameni nu sunt de folos pentru cei care sunt săraci și care fac parte din clasa de jos a umanității. Dar această problemă trebuie să fie văzută într-o lumină cu totul diferită de către cei care vor fi soldați în armata lui Hristos. Nu puneți preț pe eroarea că ar trebui să urmați după un model prezentat de anumiți oameni. Studiați mai mult Biblia, și lăsați ca obiceiurile și practicile oamenilor să aibă tot mai puțin atenția voastră. Nu trebuie să Îl dezonoați pe Dumnezeu crezând că cere puțină cunoștință de ceea ce zice Scriptura, pentru a fi un lucrător util în cauza Lui. Trebuie să studiați felul de a fi al marelui Învățător, și să păstrați întotdeauna exemplul Lui înaintea voastră. Nici o ființă umană nu trebuie să fie modelul vostru. Domnul cerurilor trebuie să fie Învățătorul și Modelul pentru toți cei care vor câștiga suflete la Dumnezeu.

(Semnele Timpului, 27 August 1894)

ELLEN WHITE ȘI DOCTRINA TRINITĂȚII

Andov Dejan

Recent, pe un forum adventist, am avut o discuție referitoare la introducerea doctrinei trinității în adventism. Unul dintre participanții a afirmat următorul lucru:

„Dejan, sora White n-a crezut în Sfânta Treime în anii de început ai bisericii AZȘ. În a doua parte a vieții a crescut și a îmbrățșat cu drag doctrina Trinității aparând-o cu fervoare. Cărțile Spiritului Profetic le-a scris, din fericire, în ultima parte a vieții.”

Este aceasta afirmație adevărată? Este adevărat că sora White și-a schimbat credința și că ea a fost canalul prin care a fost introdusă doctrina trinității în biserică?

Pentru a raspunde la aceste întrebări voi folosi teoria lui Jerry Moon*, un profesor AZȘ de la Universitatea Andrews, care o putem găsi în cartea „Trinitatea în lumina revelației”, pag. 276-283 și 303-307. Pe scurt, după această teorie, la începutul secolului XX (anii 1900-1905) două persoane, membrii ai bisericii AZȘ, au ajuns la concluzia că doctrina bisericii susținută până atunci are nevoie de o modificare. Mai precis, punctul de credință care avea nevoie de o schimbare a fost punctul numărul unu de atunci, care se referea la doctrina despre Dumnezeu. Cei care au studiat istoria sunt de acord că până atunci poziția bisericii a fost non-trinitariană. Aceste două persoane au fost dr. John H. Kellogg și Ellen G. White.

Mai departe Moon spune că amândoi, Kellogg și Ellen White, credeau că schimbarea trebuie efectuată prin introducerea doctrinei trinității în biserică. Totuși, a apărut o problemă! Trinitatea susținută de Kellogg a fost diferită de cea susținută de Ellen White. Și ce s-a întâmplat? După Moon, Ellen White s-a ridicat cu o mare putere împotriva concepției trinitariene a lui Kellogg, dar în același timp a prezentat bisericii o altă concepție, pe care o considera cea corectă și care mai târziu, după moartea ei, a fost acceptată de biserică. Moon spune: „Cu toate acestea, Ellen White a insistat asupra faptului că viziunea lui Kellogg asupra Trinității, nu era aceeași cu viziunea ei și, întrucât conflictul a durat până în 1905, ea a prezentat bisericii această problemă prin câteva rânduri clare, care nu puteau lăsa loc pentru interpretări. Cea mai usturătoare acuzație pe care a adus-o împotriva acestei concepții false asupra Trinității este cea din acest manuscris, în care concepția lui Kellogg este numită „spiritualistă”, „lipsită total de valoare”, „defectuoasă și neadevărată”, „cărarea șarpelui”, și „adâncimile lui Satana... În contrast cu concepția lui Kellogg, ea a definit o

altă concepție pe care o considera a fi „un punct de vedere corect...” (Trinitatea în lumina revelației, pag. 304. 305)

Ei bine, chiar așa stau lucrurile? Ca să aflăm adevărul vă propun ca mai întâi să examinăm argumentele cu care Ellen White a respins trinitatea lui Kellogg. Iată numai câteva citate din multele existente:

“Nici o parte a credinței noastre, care a făcut din noi ceea ce suntem, nu trebuie să fie slăbită. Noi avem vechile semne de hotar cu privire la adevăr, la felul de viețuire și la datorie, și trebuie să stăm ferm în apărarea principiilor, în ochii lumii.... Fratele meu, Domnul Dumnezeu lui Israel trebuie să fie sfetnicul tău. Satana s-a coborât cu o mare putere și cu toate înșelăciunile nedreptății. Sprijină-te tare pe Hristos. Ai lucrat sânguincios, ca să obții rezultate bune. Nu face acum greșeli. Niciodată, dar niciodată, nu încerca să muți măcar vreun stâlp de hotar pe care l-a dat Domnul poporului Său. Adevărul stă înfipt tare pe Stânca veșnică - o temelie pe care furtuna și vijorul nu o pot clinti.” (8T 160-162) (Scrisoare către J. H. Kellogg, Dec. 18, 1898.)

„Dacă credința ta în Cuvântul lui Dumnezeu se va întări, dacă vei accepta în totalitate adevărurile care ne-au scos din lume și ne-a făcut un popor deosebit pentru Domnul ca o comoară a Sa deosebită, dacă te vei unii cu frații tăi în rămânerea la vechile pietre de hotar - atunci va fi unire. Dar dacă rămâi în necredință, nezdidiți pe temelie adevărată de credință, nu poate fi nădejde mai mare de unire în viitor decât a fost în trecut.

Sunt îndrumată să spun că tu ai nevoie să înveți primele principii ale adevărului prezent. Tu n-ai crezut soliile pe care Dumnezeu le-a dat pentru acest timp. Gândește-te dacă în timp ce rămâi în îndoiala și necredință, te poți uni total cu aceia care au stat pentru adevăr așa cum este el în Isus și care au primit lumina pe care Dumnezeu ne-a dat-o ca popor?

Întreabă-te sincer dacă ești legat cu credința. Fă tot ce-ți stă în putere să ajungi la unire cu Dumnezeu și cu frații tăi. Ca popor nu putem primi măsura deplină a binecuvântării lui Dumnezeu în timp ce unii care ocupă locuri de conducere lucrează împotriva adevărului pe care timp de ani de zile l-am socotit sfânt, și ascultarea la care ne-a adus la succesul pe care l-am avut.” (Mărturii nepublicate, 342.343 ed. Româna)

„Mi-a fost arătată o platforma, legată de stâlpi solizi - adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Unul din responsabilii

înalți din lucrarea medicală a direcționat diferiți oameni să dezlege stâlpii care susțineau această platformă. Atunci am auzit o voce spunând: „Unde sunt strajerii care trebuie să stea pe zidurile Sionului? Oare dorm? Aceasta temelie a fost construită de Marele Lucrator și va rezista furtunii și încercării. Vor permite ei acestui om să prezinte doctrine care tagaduiesc experiența trecută a poporului lui Dumnezeu? A venit timpul pentru o acțiune decisă” (ISM 204)

„Ce influență este aceasta care ar conduce oamenii în acest stadiu al istoriei noastre să lucreze într-un mod ascuns și puternic ca să dărâme temelie credinței noastre - temelie care a fost ridicată la începutul lucrării noastre prin studiu cu rugăciune a cuvântului și prin revelație? Pe această temelie am construit în ultimii cincizeci de ani. Vă mirați că atunci când văd începutul lucrării care va muta unii din stâlpii credinței noastre, am ceva de spus? Eu trebuie să ascult porunca: „Întâmpinați-l!” (SpTB02 58)

„Ca popor, noi trebuie să stăm tari pe platforma adevărului veșnic care a rezistat testului și încercării. Trebuie să îmbrățișăm stâlpii siguri ai credinței noastre. Principiile adevărului pe care Dumnezeu ni le-a descoperit, constituie singura noastră temelie adevărată. Ele ne-au făcut ceea ce suntem. Trecerea timpului nu le-a micșorat valoarea. Vrăjmașul depune un efort susținut de a îndepărta aceste adevăruri din locul lor și de a pune teorii false în locul lor. El va introduce orice poate ca să își pună în aplicare planurile sale amăgitoare....

Am fost informată din partea solului ceresc că unele din raționamentele din cartea „Templul viu” sunt neadevărate și că ele pot induce în eroare mințile celor care nu sunt în întregime întemeiați pe principiile fundamentale al adevărului prezent. Ele introduc ceea ce este nimic altceva decât speculație în legătura cu personalitatea lui Dumnezeu și unde este prezența Sa. Nimeni de pe acest pamânt nu are dreptul să speculeze despre această problemă.” (SpTB02 51)

„Noi nu trebuie să primim cuvintele celor care vin cu un mesaj ce contrazice punctele speciale ale credinței noastre. Ei strâng o mulțime de versete și le așează ca o dovadă în jurul teoriilor lor. Această lucrare a tot fost repetată de-a lungul ultimilor cincizeci de ani. Și, în timp ce Scriptura este Cuvântul lui Dumnezeu și trebuie respectată, aplicațiile făcute de ei, dacă aceste aplicații mută un stâlp al bazei pe care Dumnezeu a susținut-o în acești cincizeci de ani, este o mare greșală. Cel care face o astfel de aplicație nu cunoaște demonstrația minunată a Spiritului Sfânt care a oferit putere și forță mesajelor din trecut ce au fost adresate poporului lui Dumnezeu.

Dumnezeu nu se contrazice niciodată pe Sine. Dovezile Scripturii sunt greșit aplicate dacă sunt forțate să sprijine ceea ce nu este adevărat. Unul după altul se vor ridica pentru a aduce o presupusă lumină mare, și-și vor expune declarațiile. Dar noi rămânem la vechile pietre de hotar.

Ioan 1,1-10: Am fost instruită să declar că aceste cuvinte le putem folosi ca potrivite pentru acest timp, pentru timpul care va veni când păcatul trebuie numit pe adevăratul său nume. Suntem împiedicați în lucrarea noastră de oameni care nu sunt convertiți și care urmăresc preamărirea personală. Ei doresc să fie priviți ca originatori de noi teorii, pe care ei le prezintă, pretinzând că dețin adevărul. Dar dacă aceste teorii sunt primite, vor conduce la negarea adevărului pe care Dumnezeu l-a dat poporului Său în ultimii cincizeci de ani, întărindu-l prin demonstrația Spiritului Sfânt.

Faceți ca toți să se ferească de caracterul lucrării lor. Mai bine ar cădea în luptă de dragul sufletelor lor și ale celorlalți. „Dacă umblăm în lumină după cum El este în lumină, sângele lui Isus Hristos Fiul Său ne curăță de toate păcatele.” (1 Ioan 1:7) Nu-i conferă nici un credit cuiva dacă inaugurează o nouă cale folosind Scriptura pentru a susține teorii eronate, conducând mințile în confuzie, departe de adevărurile care trebuie să fie permanent imprimare în mințile poporului lui Dumnezeu pentru ca ei să se țină cu tărie de credință.” (Letter 329, 1905)(Cu toate ca cuvintele din acest citat nu au fost adresate direct către Kellogg, totuși, ele se aplică tuturor care lucrează după același principiu).

„Nimeni să nu caute să înălțare temelii credinței noastre - temelii care au fost puse la începutul lucrării noastre, prin cercetare cu rugăciune a Cuvântului și prin descoperire. Pe aceste temelii am clădit noi de cincizeci de ani încoace. Oamenii își pot închipui că au găsit o cale nouă și că pot pune o temelie mai puternică decât cea care a fost pusă. Însă aceasta este o mare amăgire. O altă temelie decât cea pusă nu poate fi așezată de nici un om. În trecut, mulți s-au apucat să clădească o nouă credință, să statornicească principii noi. Însă cât a dăinuit clădirea lor? A căzut degrabă, căci nu era întemeiată pe Stâncă. Primii ucenici n-au avut ei oare de întâmpinat zisele oamenilor? N-au ascultat ei învățăturile false și apoi, după toate, au stat tari și au zis: "Nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă"? (1 Cor. 3,11) Deci, noi trebuie să ne păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început. Cuvinte puternice au fost trimise de Dumnezeu și de Hristos acestui popor, scoțându-l din lume, punct cu punct, la lumina cea clară a adevărului prezent. Cu buze atinse cu focul sfânt, servii lui Dumnezeu au vestit solia. Declarația divină și-a pus sigiliul pe temeinicia adevărului vestit.” (8T 297, 1904)

„Domnul a declarat că istoria trecutului trebuie repetată pe măsură ce ne apropiem de finalul lucrării. Fiecare adevăr pe care El l-a dat pentru aceste zile din urmă trebuie proclamat lumii. Fiecare stâlp pe care El l-a stabilit trebuie să fie consolidat. Nu putem acum să ne depărtăm de pe temelie pe care Dumnezeu a stabilit-o. Nu putem intra în vreo nouă organizație; căci aceasta ar însemna apostazie de la adevăr.” (Manuscris 129, 1905; 2SM, 390)

Acuma, să încercăm să înțelegem bine situația. Dacă teoria lui Moon este corectă atunci ar fi fost de așteptat ca sora White cel puțin să-l laude pe Kellogg pentru că a văzut

eroarea bisericii dar și să-l ajute să înțeleagă că totuși trinitatea pe care el dorea să o promoveze nu este cea mai corectă. Dar nu, ea face cu totul altceva și anume, îi scrie zeci de pagini de muștrări și avertizări să nu încerce sub nici o formă să schimbe credința bisericii, egalând această schimbare cu apostazie de la adevăr. Și acuma, după ce l-a avertizat pe Kellogg să nu lucreze la schimbarea doctrinelor bisericii, cu argumentul că ele reprezintă „adevărul prezent” și că nu trebuie schimbate, Moon ne spune că ea a făcut exact acest lucru și anume, prin influența ei a schimbat acest adevăr prezent. Întreb, este oare logic, după toate aceste avertizări adresate lui Kellogg și altora, ca ea însuși, și chiar în același timp, să facă exact opusul a ceea ce a scris?

Mai departe, încă de la începutul lucrării ei publice, sora White deseori a fost mișcată de Dumnezeu de a muștra pe cei care susțineau teorii false din care unele au fost legate și de doctrina despre Dumnezeu. Ea spune:

„Am fost trimisă de Domnul din loc în loc să muștru pe aceia care susțineau doctrine false.” (Ev. 610)

„Erau favorizate erori serioase în doctrină și practică... Dumnezeu mi-a dezvăluit în viziune aceste erori și m-a trimis să le arăt copiilor Săi care greșeau” (5T 655, 656)

„După trecerea vremii de după 1844, a trebuit să întâmpinăm toate felurile de fanatism. Mi-au fost date mărturii de muștrare, pe care să li le prezint unora, care susțineau teorii spiritiste. Existau unii care erau zeloși în răspândirea ideilor false cu privire la Dumnezeu. Mi-a fost dată lumina că oamenii aceștia făceau fără putere adevărul, prin falsele lor învățături. Am fost lămurită că ei abăteau suflete, înfățișând teorii speculative cu privire la Dumnezeu.” (8T 292)

În 1905 ea a amintit că toți dintre cei care s-au ridicat să răstoarne principiile bisericii proclamate de pionerii timp de jumătate de secol au fost muștrați fără excepție:

„Adevărurile pe care noi le-am proclamat mai bine de jumătate de secol au fost contestate mereu și mereu... Cei care s-au ridicat pentru a verifica și răsturna principiile adevărului prezent, au fost muștrați cu fermitate.” (Lett. 14 Martie, 1905)

Acuma, dacă ea însuși, împreună cu soțul ei și ceilalți conlucrători mai apropiați, a susținut mai mult de 50 de ani o învățatura falsă, oare nu a fost normal să iasă în fața bisericii și să spună deschis că a fost în eroare? Nu era oare cinstit să-și anunțe frații că a venit timpul pentru corectare? În loc de așa ceva, după cum spun teologii moderni de astăzi, ea a făcut numai câteva afirmații (dar niciodată nu a zis clar ca crede doctrina trinității nici nu a folosit vreodata cuvântul „trinitate”) și a lăsat biserica să le observe, așa cum a spus Florin Laiu într-o discuție de pe internet, „destul de târziu”, adică la mulți ani după moartea ei.

Teoria ca sora White și-a schimbat credința după 1898 cade și atunci când citim mărturisirile ei personale făcute de ea în 1900 și 1905. Citiți cu atenție:

„Tu crezi ca sora White s-a întors de la tine, dar acesta nu este adevărat. Sora White nu are o mărturie diferită de mărturia pe care a dat-o în ultimii cincizeci de ani. Tu ești cel care s-a schimbat și te-ai schimbat fără îndoială. Ai refuzat să accepți lumina pe care Domnul a dorit să ți-o dea ca să poți lucra în armonie cu frații tăi”. (Letter 85, to Dr. J. H. Kellogg, May, 1900.)

„Nimic nu este atât de prețios pentru mine ca gândul că Hristos este Mântuitorul meu. Eu apreciez adevărul, fiecare iotă în parte, întocmai așa cum mi-au fost date prin Duhul Sfânt în ultimii cincizeci de ani. Vreau ca toți să știe că eu mă aflu în prezent pe aceeași platformă a adevărului, adevăr pe care noi l-am menținut timp de jumătate de secol. Aceasta este mărturia mea pe care doresc să o prezint astăzi, ziua în care împlinesc șaptezeci și opt de ani.” (4MR 1905)

Sunt mulți astăzi care susțin că în toate aceste citate pe care le-am citit ea nu se referă la doctrina despre Dumnezeu pentru că această doctrină nu a fost un stâlp al bisericii în această perioadă. Totuși, acești frați uită că problema pe care a ridicat-o Kellogg a fost exact în privința acestei doctrine și că toate avertizările și muștrările soriei White adresate lui Kellogg sunt legate de ea. Oricum, Dumnezeu nu ne-a lăsat în întuneric. Prin slujitoarea sa credincioasă El ne-a dat lumină ca să nu rătăcim prin întuneric. În 1905, ca rezultat al atacurilor lui Kellogg și a lui Balenger la doctrina despre Dumnezeu și sanctuar, Ellen White a scris:

„Aceia care caută să înlăture vechile puncte de reper nu cred cu tărie; ei nu-și mai amintesc cum au primit și auzit. Aceia care încearcă să aducă teorii care să înlăture stâlpii credinței noastre cu privire la sanctuar sau la personalitatea Lui Dumnezeu ori a Lui Hristos, lucrează ca niște orbi. Ei caută să aducă incertitudini și să trimită poporul Lui Dumnezeu în derivă fără o ancoră.” (760MR, 1905, p.9)

Acest citat este cel mai puternic argument împotriva celor care susțin ca doctrina despre Dumnezeu nu a fost un stâlp al credinței advente și că schimbarea ei a fost aprobată de solul lui Dumnezeu. În 1906 ea a spus bisericii:

„Acela care neagă Personalitatea Lui Dumnezeu și a Fiului Său Isus Hristos, neagă pe Dumnezeu și pe Hristos. 'Dacă ceea ce ați auzit de la început va rămâne în voi, și voi veți continua în Fiul, și în Tatăl.' Dacă veți continua să credeți și să vă supuneți adevărilor pe care le-ați îmbrățișat prima dată referitoare la personalitatea Tatălui și a Fiului, veți fi uniți împreună cu El în dragoste.” (RH, 8 Martie 1906)

Vedem ca în anul 1906 ea a încurajat biserica să continue să creadă adevărurile referitoare la Dumnezeu și Hristos pe care le-a îmbrățișat de la începutul lucrării și așa cum deja am amintit aceste adevăruri nu au fost în conformitate cu doctrina trinității. Aceasta înseamnă că orice încercare de a spune că sora White și-a schimbat poziția după 1898 este falsă.

Atunci, cum s-a ajuns la schimbarea doctrinei? Să lăsam să ne răspundă teologii bisericii AZȘ:

„Deși Ellen White scrisese demult niște afirmații, acestea au fost observate destul de târziu” (Florin Laiu într-o discuție de pe internet: www.florinlaiu.com/intrebare-cu-nicu-ex-despre-trinitate.php)

„În perioadă 1930-1950, biserica a trecut treptat la concepția creștină „ortodoxă” asupra trinității și a divinității lui Hristos” (Merlin Burt, ‘Demise of Semi-Arianism and anti-trinitarianism in Adventist theology, 1888-1957 p. 47)

„Din anul 1900 pâna în jurul anului 1950, Biserica a trecut treptat la concepția creștină biblică asupra Trinității și a divinității lui Hristos” (Trinitatea în lumina revelației” p. 337)

„1900-1930. Această perioadă a văzut moartea celor mai mulți dintre pionierii care au apărat și susținut poziția anti-trinitariană. Locul lor a fost luat de oameni care își schimbau gândirea sau care nu se opuseseră niciodată doctrinei. Trinitatea a început să fie anunțată, până în 1931 a triumfat și a devenit standardul poziției denominaționale. Au rămas membri izolați care au refuzat să se supună, dar rezultatul a fost decis.” (Russell Holt - The Doctrine of The Trinity in The Seventh-Day Adventist Denomination: Its Rejection and Acceptance) (Observați diferența între Burt și Holt. Burt spune ca trinitatea a fost acceptată complet până în anul 1950 dar Holt susține că aceasta s-a întâmplat până în anul 1931).

Observați descrierea lui Holt despre felul cum a fost introdusă trinitatea în biserică. El spune că aceasta s-a întâmplat nu pentru ca pionierii au studiat, au înțeles greșeala și și-au schimbat credința, ci pentru că ei au murit și s-a ridicat o noua generație care a introdus aceasta doctrina în biserică. Merlin Burt la fel spune același lucru:

“În sfârșit, trecerea timpului a ajutat la rezolvarea problemei deoarece diverși indivizi au murit” (Merlin Burt, ‘Demise of Semi-Arianism and anti-trinitarianism in Adventist theology, 1888-1957 page 59)

Fraților, aici avem cea mai clară descriere a apostaziei! Într-adevăr, istoria se repetă:

„Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua, și în tot timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua și care văzuseră toate lucrurile mari, pe care le făcuse Domnul pentru Israel... Tot neamul acela de oameni a fost adăugat la părinții lui, și s-a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoștea pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel. Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului, și au slujit Baalilor. Au părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, care-i scosese din țara Egiptului, și au mers după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor care-i înconjurau; s-au închinat înaintea lor, și au mâniat pe Domnul. Au părăsit pe Domnul, și au slujit lui Baal și Astarteelor.” Judecatori 2, 7-13

Citiți acum următoarea profeție din 1905: „Dușmanul sufletelor s-a gândit să sugereze că o mare reformă trebuie să aibă loc printre adventiștii de ziua a șaptea, și că această

reformă va consta în a renunța la doctrinele care au stat ca stâlpi ai credinței noastre, și să ne angajăm într-un proces de reorganizare. Dacă această reformă ar avea loc, care ar fi rezultatul? Principiile adevărului pe care Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, le-a dat rămășiței bisericii, vor fi lepădate. Religia noastră va fi schimbată. Principiile fundamentale care au susținut lucrarea în ultimii cincizeci de ani, vor fi privite ca erori. O nouă organizație ar fi stabilită. Vor fi scrise cărți ai unei noi ordini. Va fi introdus un sistem al filozofiei intelectuale. Fondatorii acestui sistem vor merge în orașe și vor face o lucrare minunată. Sabatul, bineînțeles, va fi privit în mod ușuratic, și tot astfel și Dumnezeu care l-a creat. Nimic nu va fi îngăduit să stea în fața noii mișcări. Conducătorii vor învăța că virtutea este mai bună decât viciul, dar Dumnezeu fiind dat la o parte, ei vor instaura dependența de puterea omenească, care, fără Dumnezeu este cea mai rea. Temelia lor va fi clădită pe nisip, iar furtuna și vijelia vor spulbera clădirea.

Cine are autoritatea de a începe o astfel de mișcare? Noi avem Bibliile noastre. Noi avem experiența noastră, atestată de lucrarea minunată a Spiritului Sfânt. Noi avem un adevăr care nu suportă nici un compromis. Să nu respingem noi tot ceea ce nu este în armonie cu acest adevăr?” ISM 204 (Observați cum sora White echivalează schimbarea principiilor cu stabilirea unei noi organizații)

La fel și următoarea avertizare din același an: „Domnul a declarat că istoria trecutului trebuie repetată pe măsură ce ne apropiem de finalul lucrării. Fiecare adevăr pe care El l-a dat pentru aceste zile din urmă trebuie proclamat lumii. Fiecare stâlp pe care El l-a stabilit trebuie să fie consolidat. Nu putem acum să ne depărtăm de pe temelia pe care Dumnezeu a stabilit-o. Nu putem intra în vreo nouă organizație; căci aceasta ar însemna apostazie de la adevăr.” (Manuscris 129, 1905; 2SM2, pag. 390)

Din păcate, profeția s-a împlinit. Astăzi suntem într-o altă biserică. Biserica AZȘ nu mai este biserica de care au aparținut pionierii. Ea este o noua organizație, cu principii diferite de organizația care a fost ridicată de Dumnezeu.

Este adevărat că Holt susține că afirmațiile sorei White au avut un rol important în această schimbare, dar să nu uităm că ea era deja moartă și nu putea să confirme dacă noile interpretări ale scrierilor ei sunt de acord cu credința ei. Așa cum am amintit deja, ea niciodată nu a afirmat că crede doctrina trinității, nici nu a folosit vreodată acest cuvânt! Să nu uităm de asemenea că în același fel și Kellogg a folosit scrierile ei susținând că ea e de acord cu el și că mulți dintre conducătorii bisericii nu au fost în stare să observe diferența. Citiți mărturia sorei White:

„Am avut încredere mare în tine (dr. David Paulson); dar aud că încerci să pari că sentimentele exprimate în cartea „Templul viu” cu privire la Dumnezeu pot fi susținute cu scrierile mele; de aceea sunt obligată să fac o declarație de contrazicere a acestei afirmații, pentru ca poporul nostru să nu fie înșelat” (Mărturii nepublicate, pag. 335 ed. Rom.)

„În controversa apărută printre frații noștri în legătură cu învățăturile acestei cărți (Templul viu), cei care erau în favoarea tipării și distribuirii ei declarau: „Conține exact aceleași puncte de vedere ca ale sorei White”. Această afirmație m-a lovit direct în inimă. M-am simțit zdrobită, pentru că știam că această prezentare a problemei nu era adevărată.” (ISM, 203)

În timp ce o parte din conducătorii bisericii au îmbrățișat trinitatea în anii 1930 și au susținut schimbarea cu citate de sora White totuși istoria ne descoperă că au existat și unii care s-au împotrivit schimbării și care nu au fost de acord cu teoria că Ellen White a susținut această doctrină. Unul dinre aceștia a fost și Willie White, fiul sorei White. În 1935, un lucrător adventist tânăr pe nume H.W. Carr, deranjat de agitația în biserică din cauza trinității, a scris o scrisoare lui Willie White întrebându-l: „Te rog să-mi spui cum ai înțeles tu poziția mamei tale cu privire la personalitatea Duhului Sfânt?” Iată răspunsul lui Willie White:

„În scrisoarea ta mi-ai cerut să îți spun cum am înțeles eu poziția mamei mele cu privire la personalitatea Duhului Sfânt. Nu pot face acest lucru, deoarece niciodată nu am înțeles în mod clar învățăturile ei la acest punct. Întotdeauna a existat în mintea mea o nedumerire cu privire la înțelesul afirmațiilor ei, care pentru modul meu superficial de gândire, păreau oarecum confuze. Deseori am regretat că nu am avut ascuțimea minții care ar putea rezolva acest lucru și altele similare.”

Din aceste cuvinte vedem că în 1935 fiul sorei White, Willie, nu putea să spună clar dacă mama lui a crezut sau nu în trinitate. El spune „bazându-mă pe scrierile ei nu pot să spun”.

Willie White continua:

„Afirmațiile și argumentele unora din predicatorii noștri în eforturile lor de a dovedi că Duhul Sfânt este o persoană așa cum sunt Dumnezeu Tatăl și Hristos, Fiul etern, m-au încurcat și uneori m-au întristat. Un predicator bine cunoscut a spus: “Noi trebuie să-L privim (pe Duhul Sfânt) ca fiind partenerul care conduce lucrurile aici jos”. Frământările mele s-au mai estompat puțin când am înțeles din dicționar că una dintre semnificațiile personalității este caracteristica. Este prezentată în așa fel încât am tras concluzia că ar putea exista personalitate fără forma trupească care este posedată de Tatăl și de Fiul.

Sunt multe versete care vorbesc despre Tatăl și Fiul dar lipsesc versetele care să facă referiri similare referitoare la lucrarea comună a Tatălui și Duhului Sfânt sau a lui Hristos și a Duhului Sfânt, ceea ce m-a făcut să cred că Duhul, fără individualitate este de la un capăt până la celălalt al universului, și că prin Duhul Sfânt ei locuiesc în inimile noastre și ajungem una cu Tatăl și cu Fiul, reprezentantul Tatălui și al Fiului.” (Willie White către H.W.Carr, 30 Aprilie, 1935)

Aceste afirmații sunt în mod clar anti-trinitariene. Cu siguranță că dacă mama lui ar fi crezut în trinitate și dacă aceasta a fost clar afirmat din partea ei, cum a zis Moon - „câteva rânduri clare, care nu puteau lăsa loc pentru interpretări” - Willie ar fi știut acest lucru. El a fost ajutorul principal mamei sale în călătorii și în publicarea cărților ei timp de peste 30 de ani (1881-1915). Dar evident, învățăturile surorii White la acest subiect nu au fost de așa natură încât să îl convingă pe fiul ei că ea era trinitariană. Același lucru e și cu celelalte fiu al ei, Edson White, despre care la fel se poate demonstra că a fost un anti-trinitarian.

Iată și o afirmație a lui LeRoy Froom, probabil figura principală în lucrarea de introducere a doctrinei trinității în biserică, care ne arată că au fost mulți care nu au fost de acord cu schimbarea doctrinei bisericii referitor la Dumnezeu:

„Pot declara că Venirea Mângâietorului, cartea mea, a fost rezultatul unor serii de studii pe care le-am dat între 1927-1928 institutelor ministeriale din America de Nord. Nu vă puteți imagina cât de admonestat am fost de unii din vremurile trecute pentru că am accentuat personalitatea Spiritului Sfânt ca fiind a treia persoană a Dumnezeirii.” (LeRoy Froom către dr. Otto Christiansen, 27 Octombrie, 1960)

Observați cine s-a opus lucrării lui Froom - „unii din vremurile trecute”. Cine au fost aceștia? Cei care cunoșteau credința pionierilor din timpul vieții sorei White. Unii din aceștia au fost Willie White, J. S. Washburn, B. Wilkinson, C. S. Longacre, W. R. Frech etc.

În sfârșit, trebuie amintit și faptul că termenul „trinitate”, a fost introdus pentru prima dată în mod subtil în declarația de credință din 1931, făcând să pară că e similar cu termenul Dumnezeu (Godhead). Cu toate că această declarație conținea acest termen, totuși a fost formulată în așa fel că „lăsa loc la interpretări” (Merlin D. Burt, „Trinitatea în lumina revelației” p. 335). Tot așa trebuie notat și faptul că acea declarație a fost făcută de un comitet de numai patru persoane și a fost introdusă în declarația de credință fără a fi votată oficial de delegații bisericii la o sesiune a Conferinței Generale. Prima declarație de credință explicit trinitariană, neacceptabilă cu siguranță pentru pionieri și pentru Ellen White, a fost făcută și votată în 1980 la Conferința Generală din Dallas, mulți ani după moartea sorei White și a pionierilor bisericii.

Concluzie:

Este clar că nu se poate dovedi că Ellen White și-a schimbat credința în ultima parte a lucrării sale. La fel de clar este și faptul că doctrina trinității a fost introdusă de unii dintre conducătorii bisericii după moartea sorei White și a pionierilor anti-trinitarieni. Neavând o afirmație categorică din partea sorei White ne rămâne de a studia toate scrierile ei și a face o concluzie pe baza greutății dovezilor:

„Nu există nici o scuză pentru îndoială sau scepticism. Dumnezeu Și-a luat măsuri de precauție pentru a întări credința tuturor oamenilor, dacă vor să se hotărască pe baza greutății dovezilor. Dar, dacă așteaptă să fie îndepărtată orice obiecțiune aparentă înainte să creadă, ei nu vor fi niciodată stabiliți, înrădăcinați și întemeiați în adevăr. Dumnezeu nu va îndepărta niciodată toate dificultățile aparente din calea noastră. Cei care doresc să se îndoiască vor avea prilejul să o facă; cei care vor să creadă vor găsi dovezi bogate pe care să-și întemeieze credința.” (4T 584)

„Cuvântul lui Dumnezeu, venit prin servii Săi, este primit de către mulți cu întrebări și temeri. Și mulți alții își vor amâna supunerea față de avertizările și muștrările date, așteptând ca orice umbră de nesiguranță să fie îndepărtată din mintea lor. Necredința care pretinde cunoașterea desăvârșită nu se va pleca niciodată în fața dovezilor pe care Dumnezeu binevoiește să le dea. El cere poporului Său credința care se întemeiază pe greutatea dovezilor, nu pe o cunoaștere totală. Acești urmași ai lui Hristos, dacă acceptă lumina pe care le-o oferă Dumnezeu, trebuie să se supună vocii lui Dumnezeu care li se adresează în timp ce există multe alte voci care strigă împotriva ei. Este nevoie de discernământ pentru a distinge vocea lui Dumnezeu.” (3T 258)

„Acea care doresc să se îndoiască vor avea destule motive de îndoială. Dumnezeu nu-Si propune să îndepărteze toate ocaziile de necredință. El dă dovada care ar trebui cercetată cu multă grijă și cu un spirit plin de umilință și un spirit gata de a fi învățat și toți trebuie să hotărască după greutatea dovezii. Dumnezeu dă suficiente dovezi sufletului sincer pentru a crede; dar cel care întoarce spatele greutății dovezii, pentru că sunt câteva lucruri pe care el nu le poate clarifica cu înțelegerea lui mărginită va fi lăsat în atmosfera

rece, înghețată, a necredinței și îndoielilor ce ridică întrebări și va ajunge la naufragiul credinței” (5T 676)

În sfârșit, trebuie spus că problema doctrinei despre Dumnezeu nu este o chestiune de mica importanță, cum cred unii. Aceasta doctrină „se află la baza teologiei personale a oricărui om, influențându-i întregul crez și mod de viață” (Trinitatea în lumina revelației, 102). Este o problemă legată de închinare și, bineînțeles, de mântuire:

„Este tot așa de ușor să-ți faci un idol dintr-o idee sau un obiect care îți place, cum poți modela idoli din lemn sau piatră. Mii de oameni au o concepție greșită despre Dumnezeu și atributele Sale. Într-adevăr, ei slujesc unui dumnezeu fals, tot așa cum făceau și slujitorii lui Baal. Ne închinăm noi adevăratului Dumnezeu, așa cum este El descoperit în Cuvântul Său, în Domnul Hristos, în natură sau adorăm vreun idol filozofic, așezat în locul Lui?” (5T 173)

„Dacă doctrina trinității este adevărată, atunci cei care o neagă nu se închină Dumnezeului Scripturilor. Dacă este falsă, trinitarieni, aducându-Le venerație... Duhului Sfânt, se fac, în același fel, vinovați de idolatrie” (Raoul Dederen Trinitatea în lumina revelației, 102)

„Ori pionerii au fost greșiți și biserica de astăzi are dreptate, ori pionerii au avut dreptate și biserica AZS de astăzi a apostaziat de la adevărul biblic” Jerry Moon, ‘The Trinity’, page 190

Decizia ne aparține!

(*) Spre deosebire de mulți, Moon susține că Ellen White a crezut dintotdeauna în doctrina Trinității, dar a accentuat-o și a definit-o cel mai clar în timpul crizei Kellogg.

„Unii dintre cei care ocupă postul de străjeri spre a avertiza poporul de pericol, au renunțat la veghere și înclină spre comoditate. Ei sunt santinele necredincioase. Aceștia rămân inactivi, în timp ce vrăjmașul cel viclan intră în fortăreață și lucrează cu succes în domeniul lor spre a dărâma ceea ce Dumnezeu a poruncit să fie clădit... Lor li se pare că totul merge bine, și nu văd nici o necesitate să înalțe sunetele credincioasei trompete de avertizare, pe care le aud aduse de mărturiile cele lămurite spre a arăta poporului călcările lui de lege și lui Israel păcatele lui. Muștrările și avertizările acestea tulbură liniștea acestor santinele adormite și iubitoare de tihnă, și lor nu le place. În inimă, dacă nu în cuvinte, ei spun: "De acesta nu este nevoie. Acesta-i prea sever, prea dur. Oamenii aceștia sunt tulburați și excitați fără să fie nevoie și par să nu fie dispuși să ne dea odihnă sau pace. 'Destul! căci toată adunarea, toți sunt sfinți'" (Num. 16,3). Ei nu mai sunt dispuși, ca noi să mai avem confort, pace sau fericire... De ce nu proorocesc lucruri liniștitoare, și să strige: "Pace, pace? Atunci totul ar merge liniștit."

Acestea sunt adevăratele simțăminte ale multora din poporul nostru. Și Satana tresaltă de bucurie față de succesul lui de a stăpâni mintea celor care mărturisesc a fi creștini. El i-a înșelat, le-a amorțit sensibilitățile și a înfipt steagul lui DIABOLIC chiar în mijlocul lor, și ei sunt atât de înșelați, încât nu știu că este chiar el...

Ca și vechiul Israel, biserica L-a dezonorat pe Dumnezeul ei, prin îndepărtare de la lumină, neglijându-și însărcinările și abuzând de înaltul ei privilegiu de a fi deosebită și curată în caracter. Membrii ei și-au călcat legământul de a trăi pentru Dumnezeu și numai pentru El... și Hristos S-a îndepărtat, iar Duhul Său a fost stins în biserică...

Foarte mulți dintre cei care mărturisesc a fi slujbași ai lui Hristos nu sunt ai Lui. Ei își înșeală sufletele spre propria lor nimicire” Ellen White, Testimonies nr. 2, 439-446

„Când vor apare persoane care vor muta un ac sau un stâlp din baza pe care Dumnezeu a stabilit-o prin Spiritul Său cel Sfânt, lăsați ca cei în vârstă care au fost pionieri ai lucrării noastre să vorbească lămurit, și lăsați ca cei care sunt morți să vorbească de asemenea prin retipărirea articolelor lor apărute în periodicele noastre” Ellen G. White - IMR 55

AFARĂ DIN BABILON

A. T. Jones

Ce înseamnă deci să ieși din Babilon?

1. Dacă Babilonul include întreaga lume, cu toate elementele și toată puterea acestei lumi, este clar că a fi afară din Babilon, nu înseamnă nimic mai puțin decât a fi afară din lume.

2. Dacă Babilonul reprezintă forțele și produsul lucrării acestor forțe, al minții și lumii naturale, atât spirituale, cât și intelectuale, este suficient de clar că a fi afară din Babilon nu înseamnă altceva decât a fi afară din ceea ce este natural; ieșit din tărâmul lumii naturale. Înseamnă să fii eliberat complet și separat de toate elementele și forțele minții naturale și ale falsei spiritualități care nu este supusă Legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.

3. Dacă acesta este domeniul și împărăția Babilonului, și dacă „împăratul Babilonului” este împăratul real și potrivit al acestui domeniu, iar el este Satan, este clar că a fi afară din Babilon înseamnă a fi liber de săpânirea și puterea lui Satan.

Prin urmare, a fi în Babilon sau în afara lui nu depinde de loc, ci depinde numai de stare – starea spiritului, a minții și a inimii.

Daniel și cei trei prieteni ai lui erau în Babilon, ca loc. Dar ca stare – în spirit, minte și inimă, gând, dorință și scop – erau la fel de departe de Babilon precum Cerul față de pământ. Și tot ca loc, Daniel era în Babilon din punct de vedere fizic în momentul cumplitei lui prăbușiri. Totuși, ca stare, el era complet în afara Babilonului, astfel încât chiar în mijlocul prăbușirii acesteia, era atât de departe de ea, încât se găsea în perfectă siguranță.

Și aceasta – și numai aceasta – înseamnă a fi afară din Babilon.

Totuși, este la fel de adevărat și de clar că predicarea din zilele noastre a celor care pun mult accent pe „chemarea oamenilor afară din Babilon”, tratează aceasta mai mult ca pe o chestiune care ține de loc decât de stare; atât de mult încât o consideră mai mult fizică decât spirituală.

Susținând, pe drept, că biserica Romei este Babilon, ei cheamă urgent oamenii afară din acea biserică pentru a intra în alta care este construită pe aceleași principii, exact după același model ca al Romei; și apoi le spune că sunt „afară din Babilon”!

Este ridicol și ar fi și caraghios, dacă nu ar fi o neînțelegere așa de mare în ceea ce privește lucrurile ce țin de suflet și de veșnicie, să vezi oameni construind o „biserică” în principiu, în spirit și în practică exact după modelul „bisericii” Romei și apoi să strige cu putere: „Ieșiți din ea, ieșiți din ea”, ca imediat după aceea să șoptească: „Intrați aici, intrați aici”.

Este o adevărată fabricație eclesiastică mai întâi să construiești o structură „bisericească” exact ca a tuturor celorlalte „biserică” și să îi înveți pe oameni că în Scriptură o „biserică” este reprezentată printr-o „femeie” și că Babilonul este mama și fiicele ei – Roma și celelalte „biserică” – și să chemi oamenii afară din toate celelalte „biserică” pentru a intra în aceasta, asigurându-i că în felul acesta „au ieșit din Babilon”.

A chema oamenii afară din toate celelalte „biserică” ca fiind „întinate” (Apocalipsa 14:4), pentru a intra în aceasta care este la fel ca toate celelalte, sau chiar mai rea, și a-i induce în eroare cu povestea că „aceștia” – din „biserică” lor

– „nu s-au întinat cu femeii” – ca și când „biserica lor” nu ar fi o „femeie” – nu înseamnă nimic altceva decât înșelătoria și confuzia Babilonului.

Adevărul este că fiecare „biserică” ce este construită și „organizată” de oameni este, după Scriptură, o „femeie” și este din Babilon, „Mama” și fiicele ei, și este întinată; iar a ieși din acestea și a intra în alta, nu înseamnă deloc să fii afară din Babilon.

Nu! Să repetăm și să repetăm pentru totdeauna că:

A fi în afara Babilonului sau în Babilon nu depinde nicidecum de loc, ci numai și numai de stare – starea spiritului, a minții și a inimii; a voinței, a dorinței, a gândului și a intenției.

A. Babilonul include și constituie „lumea”, spiritul și elementele „lumii” despre care se vorbește în Scriptură, atunci când se spune:

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume – pofta cărnii, pofta ochilor și mândria vieții – nu este de la Tatăl, ci din lume.” 1 Ioan 2:15-16.

„Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine va fi prieten cu lumea este vrăjmășia cu Dumnezeu.” Iacov 4:4.

Și astfel, a fi afară din Babilon înseamnă a fi afară din lume. Și acesta este pur și simplu creștinismul lui Hristos –

„Nu sunteți din lume; dar Eu v-am ales din mijlocul lumii.” Ioan 15:19.

„Nu sunteți din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume” Ioan 17:14,16.

„Cum este El, așa suntem și noi în lumea aceasta.” 1 Ioan 4:17.

B. Babilonul reprezintă domeniul „lumii”, al minții naturale, al forțelor sale și al lucrării forțelor sale.

Și a fi afară din Babilon înseamnă a fi în afara tuturor acestora și a fi în domeniul forțelor și al lucrării forțelor Minții spirituale – al gândului care era în Hristos Isus, pe care l-a adus ca pe un dar de la Dumnezeu pentru lucrare, spunând tuturor:

„Lăsați ca în voi să fie aceasta minte care era și în Hristos Isus.” 1 Ioan 5:20; Filip 2:5-7.

C. Babilonul este domeniul și împărăția lui Satan, „împăratul Babilonului”. Isaia 14:-1-15.

Și a fi afară din Babilon înseamnă a fi în afara domeniului, împărăției și puterii lui Satan.

Iar aceasta este pur și simplu adevărul aceleiași Evanghelii veșnice pe care Pavel, trimis de Hristos, a propovăduit-o:

„Te-am ales din mijlocul poporului și din mijlocul Neamurilor, la care te trimit acum ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de la puterea lui Satan la Dumnezeu.” Fapte 26:17,18.

Aceasta și numai aceasta înseamnă a fi afară din Babilon.

În concluzie, gândul pe care trebuie să îl păstrăm în minte și pe care nu trebuie să îl uităm niciodată este acesta –

Numai „Glasul din Cer” este cel care cheamă sau care poate chema vreodată pe cineva afară din Babilon. Apocalipsa 18:4.

Este adevărat, acest Glas va fi auzit prin lucrarea oamenilor. Dar dacă acest Glas nu este auzit în lucrarea de slujire a oamenilor, atunci nu poate exista cu adevărat o chemare afară din Babilon.

Când acel Glas este auzit de cineva, iar el răspunde și astfel este cu adevărat chemat afară din Babilon, el este chemat la un nivel mai înalt decât orice nivel la care l-ar putea chema vreodată un glas de pe pământ.

Este chemat exclusiv la un nivel ceresc, la relații cerești și la Biserica cerească:

„Ci v-ați apropiat de muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul Cerească și de nenumărata adunare a îngerilor, de Adunarea Generală și de Biserica celor întâi născuți care sunt scriși în Cer, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, și de spiritele oamenilor neprihăniți făcuți desăvârșiți, de Isus, Mijlocitorul Noului Legământ și de sângele stropirii, care vorbește lucruri mai bune decât sângele lui Abel.” Evrei 12:22-24.

Aceasta înseamnă să fii afară din Babilon.

Ascultați, luați aminte și urmați cu credincioșie „Glasul din Cer” care spune:

„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu.”

„Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui! Curățiți-vă, cei ce purtați vasele Domnului!” Isaia 52:11

ADEVĂRUL DESPRE E. J. WAGGONER

Unul din argumentele principale ale opozanților soliei 1888 de astăzi este presupusa cădere de la credință a celor doi soli, Jones și Waggoner. Ei spun că dacă ei au căzut, este clar că solia nu este demnă de încredere și de folos. Acest argument este contrazis de Spiritul Profetic:

“Este foarte posibil ca frații Jones și Waggoner să fie doborâți de ispitele vrășmașului; însă dacă vor fi, aceasta nu va dovedi că ei nu au avut o solie de la Dumnezeu sau că lucrarea pe care au făcut-o a fost o greșeală. Dar dacă se va întâmpla așa, câți vor adopta această poziție și vor intra într-o amăgire fatală, pentru că ei nu sunt sub controlul Duhului Sfânt... Aceasta este chiar poziția pe care o vor lua mulți dacă unul dintre acești oameni ar cădea, și mă rog ca acești oameni, asupra cărora Dumnezeu a pus sarcina unei lucrări solemne, să fie capabili să dea trâmbiței un sunet clar și să onoreze pe Dumnezeu la fiecare pas și astfel calea lor să crească în lumină la fiecare pas din ce în ce mai mult până la sfârșitul timpului” (Letter S24, 1892).

Iar, mai mult de atât, recent am găsit o scrisoare care poate schimba complet problema și care lasă opozanții soliei cu mâinile goale, demontând teoria lor cu căderea de la credință a solilor de la 1888.

În anul 1971, ginerele lui Waggoner, Ellis P. Howard (căsătorit cu Pearl Waggoner, fiica mai mică a doctorului), a trimis Conferinței Generale o scrisoare pentru a clarifica problema excluderii socrului său. El și soția sa au fost întristați să vadă cum presa denominațională abundă de informații false cu privire la motivele pentru care doctorul a fost exclus.

Ellis susține că Dr. Waggoner a fost loial până la moarte bisericii adventiste, doctrinei adventiste și soliei pe care a prezentat-o în 1888. Doctorul a încetat din viață în brațele lui și a soției sale, cu câteva zile înainte de a pleca amândoi ca misionari în Peru, sub autoritatea Conferinței Generale. Aceasta scrisoare a lui Ellis P. Howard către Conferința Generală nu a primit niciun răspuns. Frații au considerat că nu este necesar să revizuiască istoria oficială cu privire la motivele excluderii lui Waggoner. Iată conținutul acestei scrisori:

Doctor E. J. Waggoner

De: Ellis P. Howard

Ginerele Dr. E. J. Waggoner

Răspuns la unele întrebări.

El niciodată nu a apostaziat.

Exclus din biserică. De ce? Din cauza contactului său cu panteismul.

Secrete dezvăluite pentru prima dată. Tu decizi.

A. T. Jones, în ultimele lui zile. El niciodată nu a căzut.

Eu sunt Ellis P. Howard, 86 de ani, ginerele doctorului E. J. Waggoner. Scriu aceste cuvinte și vorbesc cu autoritate considerabilă. Deci, ascultați, vă rog, pentru că au fost atât de multe acuzații false.

Waggoner a fost numit doctor pentru că a fost medic. A absolvit ca și chirurg la New York City Medical School. A practicat ceva medicină, dar inima lui a fost în lucrare. Într-o zi la una din întâlnirile noastre din California Camp (citește Healdsburg), Dumnezeu i-a dezvăluit pe Fiul Său, Isus, ca într-o scenă de televiziune. L-a văzut pe Isus murind pe cruce, realizând o ispășire completă pentru rasa umană. Acea imagine nu s-a stins niciodată din mintea lui. Este firul de aur văzut în toate scrierile sale. O să spun mai mult mai târziu.

Pearl, soția mea, fiica cea mică a dr. Waggoner, a participat la Washington Missionary College, iarna între anii 1915-1916. Am fost chemați în câmpul de misiune, de către Conferința Generală. Am fost căsătoriți la încheierea școlii.

Pearl a vrut să își viziteze tatăl înainte să plecăm în Peru. Deci, ne-am dus cu trenul la Battle Creek, Michigan. Dr. Waggoner lucra ca și grefier la sanatoriul din Battle Creek. De asemenea, el a servit ca și capelan o mare parte din timp. Pearl

și eu am fost mai mult ca bine veniți în casa lui Waggoner. Doctorul era recăsătorit, dar Pearl o cunoștea pe soția sa fiindcă ea a lucrat la casa de editură atunci când ei locuiau în Londra, iar doctorul a fost redactor.

Vizita noastră la tatăl lui Pearl a fost scurtată de moartea sa subită, datorată unei insuficiențe cardiace. El a fost avertizat și chiar în acea zi a fost examinat fizic de unul dintre cei mai buni specialiști cardiologi din lume. El (Waggoner) pregătea predica pentru o înmormântare pentru o persoană tânără, pentru a doua zi. Apoi, am mâncat o cina ușoară și am mers la culcare puțin mai târziu. Tocmai ce s-a întins, și inima a început să bată neregulat până s-a oprit. Edith m-a chemat să venim repede cu Pearl, dar el era deja mort. A fost un student minunat. În Londra a cumpărat ieftin un mare număr de cărți la mâna a doua. Cred că a avut toate cărțile “Fathers of the Catholic Church” (Părinții bisericii catolice), și sute de istorii. A fost nevoie de o bibliotecă mare, cu rafturi până la plafon pentru a ține toate cărțile sale. Partea superioară a camerei era doar puțin luminată lateral.

Acum, să mergem la marele salon de la sanatoriul din Battle Creek. Pentru câteva săptămâni, în mai 1916, dr. Waggoner a ținut studii privind neprihănirea prin credință. Într-o dimineață am intrat ca să ascult. Ce adevăr minunat de pe buzele unui predicator minunat. Chiar până în ziua înmormântării lui, subiectul lui preferat din Biblie a fost “Hristos și neprihănirea Lui.”

În majoritatea cărților sale peste tot este tema “Hristos și neprihănirea Lui.” Pearl și eu i-am împrumutat prezbiterului L. E. Froom permanent câteva din cărțile dr. Waggoner. Cărțile urmau să fie transmise în final de către el, bibliotecii James White. Prezbiterul Froom are unele scrisori secrete importante în dosarele lui. Dr. J. H. Kellog a fost un prieten apropiat de familie. S-a amestecat în Panteism. El a încercat să îl convingă pe dr. Waggoner. Domnul l-a avertizat pe doctor (Waggoner) prin sora White. El a ascultat avertismentul. Vă voi spune despre el și despre o scrisoare personală în dosarele lui L. E. Froom.

Dr. Waggoner i-a scris o scrisoare dr. Kellog încercând să îl convingă împotriva Panteismului, dar dr. Kellog nu a vrut să îl asculte. Această scrisoare este cea pe care o are prezbiterul Froom.

Câteva scrieri de mai multe pagini, având o tentă de Panteism, erau pe biroul dr. Waggoner când eu și Pearl am venit în vizită de la Washington D.C. Pe spatele blocului de foi era scris, “a nu se tipări.” Totuși, câteva luni mai târziu a fost tipărit la nivel local. Numele dr. E. J. Waggoner a fost scris la încheiere. Acum ascultați. Am motive bune să cred că Edith a scris asta și nu doctorul Waggoner.

De ce cred asta? Dr. Waggoner a fost un puternic credincios în ispășirea prin Hristos pe cruce. Ea pătrunde toate cărțile sale cu excepția cărții “Fathers of the Catholic Church” (Părinții bisericii catolice) care constă în principal din citate din “Church Fathers” (Părinții bisericii). O persoană care acceptă neprihănirea prin Hristos nu poate să fie un panteist. A se vedea “Ministry of Healing” (Divina vindecare) 313, capitolul “O cunoaștere adevărată a lui Dumnezeu”, pagina 328.

Dr. E. J. Waggoner nu ar fi putut fi dat afară din biserică pentru apostazie, deoarece el niciodată nu a părăsit adevărul. El a propovăduit adevărul până în ziua morții sale.

Să ne uităm pe scurt la căsătoria sa. Soția sa, Jessie, a fost cea care a obținut divorțul, chiar aici în State, în timp ce el era într-o călătorie la Londra. Acum voi dezvălui un secret de familie – sunt singura persoană care încă mai trăiește la 86 de ani și care poate dezvălui acest secret. Fac asta doar pentru a curăța numele dr. E. J. Waggoner, așa cum sper. Într-o zi cu mulți ani în urmă, Pearl, soția mea minunată, a primit o scrisoare de la mama ei care a întristat-o foarte mult. Mama ei s-a logodit cu un tânăr englez din Londra. În același timp ea a depus actele pentru divorț în California. Acest divorț a fost acordat. Jessie F. Moser Waggoner a devenit o femeie divorțată, cu intenția deplină de a se recăsători cu acest tânăr englez. Dar ceva s-a întâmplat și ea nu s-a mai căsătorit cu acest tânăr. L-am cunoscut, dar eu și Pearl ne-am opus acestei căsătorii, foarte puternic.

În acest moment dr. E. J. Waggoner era în Londra. Desigur, el știa despre aceasta și dacă ar fi fost după el nu ar fi fost niciodată un divorț. Totuși dr. Waggoner a fost învinuit pentru divorț și pentru că s-a recăsătorit. A fost numai bine după divorț când el s-a recăsătorit. Și înainte să se recăsătorească s-a consultat cu mai mulți dintre cei mai buni prieteni ai săi, predicatori, editori etc, atât în Anglia cât și în S.U.A. Și cei doi foarte buni prieteni ai săi, aici în S.U.A. au fost prezbiterul W. A. Spicer și M. C. Wilcox, editorul la “Review and Herald”. Prezbiterul Spicer mi-a spus că a învățat mai mult de la dr. E. J. Waggoner decât de la oricine trăia pe acest pământ. Am cunoscut și iubit familia Spicer, toată familia, cu excepția faptului că eu știam doar de un fiu. Același lucru cu M. C. Wilcox și fratele. Oameni minunați și adventiști minunați și erau complet loiali dr. Waggoner. În timpul anilor de mari încercări pentru dr. Waggoner, acești oameni i-au fost alături.

Dr. Waggoner nu a criticat și nici nu a arătat mânie vreodată. El nu a fost niciodată contrar adevărului, ci întotdeauna l-a predicat. Pearl, soția mea, spune că a fost cel mai bun creștin care a trăit. El niciodată nu a criticat Conferința Generală. El a fost fericit că eu și Pearl am fost chemați în câmpul misiunii de către Conferința Generală. El s-a rugat pentru succesul nostru și pentru lucrarea Domnului. Mă aștept pe deplin să îi văd pe dr. E. J. Waggoner și A. T. Jones în Împărăție. Dumnezeu v-a avea grijă de trecut, prezent și viitor.

Acum, un cuvânt despre Jessie F. Moser Waggoner. I-a părut rău pentru unele lucruri pe care le-a făcut, dar nu putea anula ceea ce a făcut. A renunțat la numele Waggoner. Dr. E. J. Waggoner a fost dat afară din biserică dar Jessie F. Moser nu

a fost dată afară. Toate acestea au avut loc într-o perioadă de slăbiciune fizică în viața ei. Nu este niciodată o scuză pentru păcat, dar Dumnezeu cunoaște toate împrejurările și El iubește să îl primească pe cel care a făcut o greșală.

Din „Selected Messages”, Nr.1, pag. 368, citim: „Hristos se uită la spirit, și când ne vede purtându-ne poverile noastre cu credință, sfințenia Lui perfectă ispășește neajunsurile noastre. Când facem tot ce putem noi mai bine, El devine neprihănirea noastră.” Acesta este doar unul dintre zecile de citate similare.

Jessie F. Moser, Pennsylvania Dutch, a fost foarte, foarte strălucită, și un adevărat creștin adventist. S-a stabilit în Glendale, California. Fiica ei mai mare, Bessie I. Harrower, care a fost considerată înstărită, i-a asigurat o casă frumoasă pe East Broadway, vizavi de Harrower Laboratory. Ea a devenit membru a marii biserici din Glendale. În mod constant apelau la ea pentru mintea ei strălucită și talentul ei de a ajuta la Departamentul Școlii de Sabat. A murit în Glendale la vârsta de 84 de ani, de insuficiență cardiacă, în timp ce stătea într-un vechi balansoar. Nu a fost bolnavă, la fel ca dr. E. Waggoner. Mă aștept să o întâlnesc în Împărăție, de asemenea și pe dr. E. J. Waggoner.

A. T. Jones

În timp ce eu și Pearl eram în Battle Creek pentru o scurtă perioadă în 1916, o parte din Mai, Iunie și Iulie, A. T. Jones se afla în Kalamazoo, Michigan, ținând o serie de prezentări adventiste publice, și ce a predicat el? A fost învățătură clară adventistă. Jones a fost renumit pentru hărțile sale și cunoștințele despre istorie. A fost dat afară din biserică. Eu întreb de ce? Vă rog, nici nu încercați măcar să răspundeți. Lăsați asta în mâinile lui Dumnezeu. A. T. Jones a fost un vechi prieten de familie. Pearl, când era mică, obișnuia să stea pe genunchii lui și să asculte povești din Biblie. L-a iubit pe prezbiterul Jones, și eu la fel. Mă aștept să îl întâlnesc pe A. T. Jones în Împărăția care are să vină atât de curând.

Mă simt de parcă am scris mult mai mult. Oricum, v-am dat destule ca să înțelegeți motivele pentru unele lucruri. Și cât de minunat este Tatăl nostru Ceresc și mesajul minunat pe care ni l-a încredințat nouă, Biserica Rămășiței.

Ellis P. Howard

P.S. 1 Mai, 1972 Ellis P. Howard

Mai am câteva de spus, dacă permiteți.

Datorită dizenteriei și a zece ani de malarie am fost limitat în capacitatea mea de a face lucruri. Totuși, am câștigat pe mulți la adevăr, - un cuplu tânăr absolvent de universitate și cinci copii, foarte înverșunați împotriva adevărului. Și mulți alții. Prezența unui înger, o lumină frumoasă mi-a inundat cărțile Spiritului Profetic într-o noapte. Trebuie să fi fost un înger care într-o zi, când eram pe cale de a avea o reală coliziune teribilă... Cred că aveam doar câțiva centimetri până la mașina din fața mea, având o viteză de 20 mile/oră, și trebuie să fi fost un înger, care literalmente a luat mașina mea și a pus-o pe banda următoare. Minunat. Dar mai este una asemănătoare.

Cele mai adânci și mai interesante și captivante gânduri spirituale pentru studiul meu au fost “Dragostea lui Dumnezeu pentru o rasă căzută.” Am împărțit acest lucru în aproximativ cinci gânduri, nu studii. Acestea ar consta în texte biblice, și citate din spiritul profeției.

D. J. H. Kellogg

De-a lungul anilor mi-a părut foarte rău că dr. Kellogg a acceptat panteismul. Sunt sigur că frații au încercat să-i arate cât de greșit este panteismul. Este o formă foarte subtilă de panteism. Este peste tot prin India. Uriașul copac banyan, vechi de sute de ani, a rezistat la vânturi de sute de mile pe oră. Este frumos și umbra lui este foarte binevenită pentru adăpostul animalelor sau oamenilor. Ramurile foarte lungi au rădăcini care atârnă până la sol și sprijină ramurile. Oricine poate să îl admire. În mod sigur puterea nevăzută a lui Dumnezeu se manifestă în acest copac frumos. Dar, ascuns în admirația frumoaselor creații ale lui Dumnezeu, există pericolul ca nu cumva să ne închinăm copacului și nu Creatorului. Aici sunt florile frumoase și puterea lui Dumnezeu se manifestă, dar nu trebuie să ne închinăm florilor. Să spunem că acea natură este Dumnezeu, este panteism. Poate fi o formă foarte subtilă și înșelătoare de spiritism. A se vedea Ministry of Healing (Divina vindecare), pag. 413,428.

Dr. Kellogg a înlăturat o tumoră internă foarte mare de la bunica mea, gratuit, în 1894.

P.S. A. T. Jones

Un secret important pe care l-am uitat.

Cum a putut prezbiterul Jones să dedice timpul sau pentru a câștiga suflete fără să aibă un venit? Aici este răspunsul ținut secret de-a lungul anilor.

Într-o zi în holul mare de la sanatoriul din Battle Creek, la primul etaj, o doamnă doctor șef m-a oprit. Ea mi-a spus, „frate Howard, știi cum reușește prezbiterul Jones să trăiască și să plătească pentru cheltuielile casei?” Ea mi-a spus, „vă voi spune acum.” Părea să fie cea responsabilă.

Răspuns – Doctorii de la sanatoriul din Battle Creek îl susțineau pe prezbiterul Jones și îi plăteau toate cheltuielile.

Acești doctori erau buni adventiști de ziua a șaptea, membri ai bisericii din Battle Creek. În mod sigur nu ar fi sprijinit o mișcare de apostazie. Repet din nou că A. T. Jones nu a părăsit niciodată adevărul. Nu a fost de acord cu un nume din cei zece regi, este tot. Domnul nu va scuza niciodată păcatul cunoscut. Va fi minunat să îl întâlnesc pe Jones în Împărăție.

ELLEN WHITE DESPRE SOLIA ȘI SOLII 1888

„Domnul, în marea Sa îndurare, a trimis o solie foarte prețioasă prin frații Waggoner și Jones. Această solie urmărește să aducă mai proeminent în fața lumii pe Mântuitorul răstignit, jertfa pentru păcatele întregii lumi. Ea prezintă îndreptățirea prin credință în Garantul și invită poporul să primească neprihănirea lui Hristos care se manifestă prin ascultare de toate poruncile lui Dumnezeu ... Aceasta este solia pe care Dumnezeu a poruncit să fie dată lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie vestită cu voce tare și însoțită de revărsarea Duhului Sfânt în măsură bogată” (Testimonies to Ministers, 91, 92).

„Timpul încercării este chiar asupra noastră, căci marea strigare a îngerului al treilea a și început prin descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul iertător de păcate. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul” (Review and Herald, 22 noiembrie 1892)

„Solia dată nouă de frații A.T. Jones și E.J. Waggoner este solia lui Dumnezeu către biserica Laodicea” (1888 Materials, vol. 3, 1052).

„Nu avem nici o îndoială că Domnul a fost cu fratele Waggoner în timp ce vorbea ieri ... Întrebarea dumneavoastră este: „A trimis Dumnezeu adevărul? A ridicat Dumnezeu pe acești bărbați să proclame adevărul?” Eu răspund: Da! Dumnezeu a trimis pe acești bărbați să ne aducă adevărul, pe care nu l-am fi avut dacă Dumnezeu nu trimitea pe cineva cu el ... Eu îl primesc, și nu îndrăznesc să ridic mâna împotriva acestor persoane, ca și împotriva lui Hristos, care trebuie recunoscut în mesagerii Săi. Noi am fost în încurcătură, și am nutrit îndoieli, iar comunitățile noastre sunt gata să piară” (Manuscript 2, 1890).

„Dumnezeu a dat fraților Jones și Waggoner o solie pentru popor. Voi nu credeți că El i-a chemat, și totuși, El le-a dat lumină prețioasă, iar solia lor a hrănit poporul lui Dumnezeu. Lepădând solia prezentată de acești bărbați, voi lepădați pe Hristos, dătătorul soliei” (1888 Materials, vol. 3, 1353).

„Unii au cultivat ură împotriva bărbaților pe care Dumnezeu i-a însărcinat să ducă lumii o solie specială. Ei au început la Minneapolis această lucrare satanică. Mai târziu, când au văzut și au simțit demonstrația Duhului Sfânt că solia este de la Dumnezeu, au urât-o și mai mult, căci era o mărturie împotriva lor” (Testimonies to Ministers, 79,80).

„Eu întreb: Ce înseamnă această bătălie și ceartă în mijlocul nostru? Ce înseamnă acest spirit aspru și violent care se manifestă în comunitățile și instituțiile năstre, și care este cu totul necreștin? Mă doare teribil inima văzând cât de repede sunt criticate cuvintele sau acțiunile fraților Jones sau Waggoner, cât de repede multe minți trec cu vederea tot binele care a fost făcut prin ei în ultimii câțiva ani, fără să vadă nici o dovadă că Dumnezeu lucrează prin aceste instrumente. Ei vânează greșeli pentru a putea condamna, iar atitudinea lor față de acești frați, care s-au angajat așa zelos într-o lucrare bună, arată că în inima lor există sentimente de vrăjmășie și ură. Avem nevoie de puterea convertitoare a lui Dumnezeu asupra inimilor și minților. Încetați să mai supravegheați și să bănușiți pe frații voștri!” (1888 Materials, 1026).

ESTE ISUS DUMNEZEU?

Andov Dejan

Din momentul când am anunțat public că nu cred în doctrina trinității mulți au venit la mine cu întrebarea: "Este Isus Dumnezeu"?

Răspunsul meu scurt la aceasta întrebare este: DA și NU!

Cu siguranță, pentru mulți acest răspuns este fără sens; cum poate El să fie Dumnezeu și totuși să nu fie Dumnezeu.

Cu câteva luni în urmă am găsit un citat de sora White unde ea spune exact același lucru: Isus este Dumnezeu și totuși nu este Dumnezeu. Iată acest citat:

„Domnul Isus Hristos, singurul Fiu născut al lui Dumnezeu, este Dumnezeu cu adevărat în infinitate, dar nu în personalitate” (UL 367)

Ce înseamnă aceasta? Cum poate Isus să fie Dumnezeu în infinitate dar totuși să nu fie Dumnezeu în personalitate?

Să vedem mai întâi ce înseamnă „Dumnezeu în infinitate”.

Cuvântul „infini” înseamnă: „INFINIT, care nu are margini sau limite, nesfârșit, foarte mare” (Dicționar practic al limbii Române, pag. 161)

Deci, cuvântul „infini” înseamnă „fără limite, nelimitat”.

Acum, este Isus Hristos infini în natura Sa? Cuvântul lui Dumnezeu este clar:

„Căci în El locuiește trupește TOATĂ plinătatea Dumnezeirii” Col. 2, 9

Expresia „toată plinătatea Dumnezeirii” înseamnă că Isus este pe deplin o Ființă divină, posedând toate atributele divinității. Cu alte cuvinte, El este infini în putere, cunoștință, dragoste etc.

Ellen White a scris: „...“O jertfă desăvârșită a fost făcută; pentru că, atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu născut’ – nu un fiu prin creație, așa cum au fost îngerii, nici un fiu prin adopție, așa cum este păcătosul iertat, ci un Fiu născut după imaginea exactă a persoanei Tatălui, și în toată strălucirea maiestății și slavei Sale, Unul egal cu Dumnezeu în autoritate, demnitate și

desăvârșire divină. În El locuia trupește toată plinătatea Dumnezeirii.” (ST, 30 mai 1895)

Aici sora White ne spune că Isus Hristos este "EGAL cu Tatăl în autoritate, demnitate și desăvârșire divină" și pentru că Tatăl este infini în aceste trei aspecte înseamnă că și Fiul, de asemenea, este infini în ele.

Aceasta înseamnă că Isus Hristos este pe deplin Dumnezeu în natura Sa pentru că numai natura divină este infini. Isus Hristos este o Ființă divină infini sau Dumnezeu în infinitate.

Dar cine este Isus Hristos în personalitate? Am văzut din citatul de mai sus că El nu este Dumnezeu în acest aspect. Atunci cine este El și cine este Dumnezeu în personalitate? În mărturii vol. 8 avem un citat care ne dă un răspuns excelent la aceste întrebări:

„Scripturile arată în mod clar relația dintre Dumnezeu și Hristos, și înfățișează la fel de limpede personalitatea și individualitatea fiecăruia... Dumnezeu este Tatăl lui Hristos; Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” 8T, 268

Deci, după cuvintele sorei White, în Biblie ne sunt înfățișate foarte clar personalitățile lui Dumnezeu și a lui Hristos. Ea spune că Cel care este Dumnezeu în personalitate este Dumnezeu Tatăl. Isus Hristos în personalitatea Sa nu este Dumnezeu ci Fiul lui Dumnezeu. Doctrina trinității face o mare greșală (capitală) susținând că Tatăl, Fiul și Duhul sunt toți trei Dumnezeii în personalitate și prin aceasta tăgăduiește adevărul Scripturii despre personalitatea lui Isus ca singurul Fiul literal al lui Dumnezeu. Tăgăduind adevărul despre Isus ca Fiu ea tăgăduiește și adevărul despre Dumnezeu ca Tatăl lui Isus. Ioan numește această doctrina ca fiind doctrina Antihristului (1 Ioan 2, 22).

Iată încă un citat din Spiritul Profetic care va confirma ceea ce am spus până acum:

„Hristos este una cu Tatăl, dar HRISTOS ȘI DUMNEZEU SUNT DOUĂ PERSONALITĂȚI DISTINCTE.” (RH June 1, 1905)

Concluzie: Biblia vorbește în mod foarte clar despre Dumnezeu Tatăl ca "singurul Dumnezeu adevărat" (Ioan 17, 3; Ef. 4, 6; 1 Ioan 5, 20; Iuda 25). El este Dumnezeu în natura (infinitate) dar și în personalitate; sursa existenței și

Suveranul universului (1 Cor. 8, 6).

“Cel Îmbătrânit de zile este Dumnezeu Tatăl. Psalmistul spune: “Înainte ca să se fi născut munții, și înainte ca să se fi făcut pământul și lumea, din veșnicie în veșnicie, Tu ești Dumnezeu” (Ps. 90,2). El, izvorul oricărei existențe și al oricărei legi, este Acela care conduce judecata.” (GC 479)

“Numai Dumnezeu este prezentat ca fiind mare... El (Dumnezeu) este descoperit ca Monarhul universului, gata să-Și întemeieze împărăția Sa veșnică – Cel Îmbătrânit de zile, Dumnezeu cel viu, Izvorul întregii înțelepciuni, Conducătorul prezentului, Descoperitorul viitorului” (16MR, 333)

“Ca Iehova, Conducătorul suprem, Dumnezeu nu putea personal să comunice cu omul pacatos, dar El a iubit lumea așa de mult că L-a trimis pe Isus în lumea noastră ca o descoperire a Lui Însuși” (9MR, 122)

Biblia învață la fel de clar că Isus Hristos este singurul Fiu născut al lui Dumnezeu. Prin natura Sa El este pe deplin Dumnezeu la fel cum și fiul unui om, prin natura sa, este pe deplin om. Ca Fiu, Isus a primit de la Tatăl Său tot ce are: natura, viața, puterea, autoritatea, demnitatea etc:

“Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.” Ioan 5: 26

„Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El” Col. 1, 9

“Domnul Hristos a primit toate lucrurile de la Dumnezeu, însă El a primit ca să dea. Tot așa procedează El și în curțile cerești, în slujirea Sa pentru toate ființele create: prin Fiul iubit, viața Tatălui se revarsă peste toți și tot prin Fiul revine, printr-o slujire voioasă și de proslăvire, în valuri de iubire la Marele Izvor al tuturor. Și astfel, prin Hristos,

circuitul binefacerilor este complet, reprezentând caracterul Marelui Dătător, legea vieții.” (DA 21)

“Dumnezeu este Tatăl lui Hristos; Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Lui Hristos I s-a dat o poziție proslăvită. El a fost făcut egal cu Tatăl. Toate gândurile lui Dumnezeu sunt descoperite Fiului Său.” (8T 268)

“Marele nostru Exemplu a fost înălțat la a fi egal cu Dumnezeu.” (2T 426)

“Marele Creator a convocat întreaga oștire cerească pentru ca, în prezența tuturor îngerilor, să-I acorde onoare deosebită Fiului Său. Fiul a fost așezat pe tron cu Tatăl și mulțimea cerească a îngerilor sfinți era adunată în jurul Lor. Tatăl a făcut cunoscut faptul că El Însuși a rânduit ca Hristos, Fiul Său, să fie egal cu El așa încât, oriunde era prezența Fiului, să fie ca propria Lui prezență. Cuvântul Fiului trebuia să fie ascultat la fel ca și cuvântul Tatălui. El L-a investit pe Fiul Său cu autoritate să conducă oastea cerească. În mod deosebit Fiul trebuia să lucreze în unire cu Tatăl în planul de creațiune a pământului și a fiecărei viețuitoare care avea să existe pe pământ. Fiul avea să îndeplinească voia și planurile Tatălui, dar fără a face nimic de unul singur. Voia Tatălui avea să fie împlinită în El.” (SR 14)

„Unii dintre îngeri simpatizau cu Satana în răzvrătirea lui, iar alții susțineau cinstea și înțelepciunea lui Dumnezeu pentru faptul că dăduse autoritate Fiului Său. Între îngeri s-a făcut dezbinare. Satana și simpatizanții lui se luptau să preschimbe modul de conducere al lui Dumnezeu. Doreau să cerceteze înțelepciunea de nepătruns a lui Dumnezeu și să pătrundă motivul pentru care Isus fusese înălțat și înzestrat cu conducere și putere nelimitată. Ei s-au răzvrătit împotriva autorității Fiului.” (Experiențe și viziuni, pag. 146)

Dumnezeu să fie slăvit pentru acest adevăr!

„În cel de-al patrulea verset, el ne oferă motivul pentru care ar trebui să ne luptăm pentru credința, o credință deosebită: „căci sunt anumiți oameni”, sau o anumită categorie care tăgăduiesc pe singurul Dumnezeu Domn și pe Domnul Isus Hristos... Modul în care spiritiștii au determinat sau au tăgăduit pe singurul Domn Dumnezeu și pe Domnul nostru Isus Hristos, a fost prin cea dintâi folosire a vechiului crez nescriptural Trinitarian, și anume, că Isus Hristos este veșnicul Dumnezeu, cu toate că nu au nici măcar un singur pasaj pentru a-l sprijini, în timp ce noi avem o abundență de mărturii lămurite ale Scripturii că El este Fiul veșnicului Dumnezeu.”

(James White, „The Day Star”, 24 ianuarie 1846)

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Andov Dejan

Întrebare: În Ioan 14, 16 Isus a spus ucenicilor că Dumnezeu Tatăl le va trimite „un alt Mângâietor”. Nu este aceasta dovada că Duhul Sfânt este o altă ființă separată de Isus?

Răspuns: Să citim acest verset:

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac” Ioan 14, 16

Ce a vrut Isus să spună când a zis „un alt Mângâietor”? A vrut să spună că, după plecarea Sa la Tatăl, va veni o altă persoană să continue lucrarea începută de El?

Nu! În versetele următoare El Însuși a explicat ucenicilor cine este acest „alt Mângâietor”.

Vers. 17: „Și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.”

În acest verset Isus a spus ucenicilor că ei cunosc acest „alt Mângâietor” și că El este cu ei! Pe cine cunoșteau ucenicii și cine a fost cu ei?

Versetul 18 ne dă răspunsul la aceste întrebări:

„Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi”.

Ucenicii probabil au fost confuzi așa cum sunt și astăzi mulți care nu înțeleg cuvintele lui Isus. Dacă Cel care va veni este El Însuși, atunci de ce a zis „un alt Mângâietor”?

Este adevărat că la o citire superficială cuvântul „alt” sugerează că este vorba de o alta ființă, un alt individ, dar un studiu atent al Scripturii și Spiritului Profetic ne va ajuta să înțelegem cuvintele lui Isus în adevăratul lor sens.

În Scriptură avem un exemplu unde cuvântul „alt” este folosit în alt sens decât sensul de a arăta către o alta ființă. Acest exemplu este în 1 Samuel 10, 6. În acest verset Samuel a zis lui Saul:

„Duhul Domnului va veni peste tine, vei prooroci cu ei, și vei fi prefăcut într-alt om”.

A devenit Saul o alta ființă? Cu siguranță că nu! Cuvintele „un alt om” înseamnă pur și simplu că el va deveni altul în sensul că va fi umplut cu Duhul Sfânt. Cu alte cuvinte se va produce o schimbare în el însuși.

Acest exemplu ne ajută să înțelegem cuvintele lui Isus din Ioan 14. El a spus ucenicilor că atunci când se va întoarce la ei, ceva va fi diferit cu El decât în momentul când vorbea cu ei. Cu alte cuvinte întoarcerea Sa nu va fi fizică ci într-o altă formă, spirituală. El a spus că, acum, în momentul discuției Sale cu ucenicii Săi, El, în trupul Său fizic, a fost CU ei, dar în curând, după ce va pleca la Tatăl, se va întoarce ca să fie ÎN ei. Vedeți diferența?

Ellen White a scris:

„Ca Hristos să Se manifeste pe SINE lor și totuși să fie invizibil pentru lume era o taină pentru ucenici. Ei nu puteau înțelege cuvintele lui Hristos în sensul lor spiritual. Ei se gândeau la manifestarea exterioară, fizică. Ei nu puteau înțelege faptul că puteau avea prezența personală a lui Hristos cu ei și totuși El să fie nevăzut pentru lume. Ei nu au înțeles înțelesul unei manifestări spirituale.” (SW, September 13, 1898)

Biblia este foarte clară în privința identității Duhului. Să ne uităm la câteva versete. În 2 Corinteni 3, 6 scrie:

„... care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viață.”

Pavel spune aici că Duhul este Cel care dă viață. Dar cine este acest Duh dătător de viață? Tot Pavel ne dă și răspunsul în 1 Cor. 15, 45:

„De aceea este scris: "Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu." Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață.”

Cu siguranță cu toții suntem de acord că al doilea Adam este Domnul Isus Hristos. Iată încă un verset care ne va confirma acest adevăr glorios:

„Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnu-

lui, acolo este slobozenia.” 2 Cor. 3, 17

Să vedem acum câteva citate din Spiritul Profetic. În cartea „Principiile fundamentale ale educației” p. 406 scrie:

„În timp ce Domnul Hristos stătea în mod distinct prin personalitatea Sa umană și făcea apel într-un limbaj izbitor, dar simplu, către omenire, El era atât de desăvârșit unit cu Dumnezeu, încât vocea Sa venea cu autoritate, ca fiind glasul lui Dumnezeu din centrul slavei.”

Aici sora White ne vorbește despre Isus îmbrăcat în natura umană cu care a umblat pe acest pământ dar și cu care s-a înălțat în cer că să slujească în sanctuarul ceresc. Aceasta este „personalitatea Sa umană”. Dar ce este cu personalitatea Sa divină? Citiți cu mare atenție ce spune Ellen White:

„Împovărat de natura umană, Hristos nu putea să fie în fiecare loc în mod personal; de aceea era în interesul lor ca El să-i părăsească, să meargă la Tatăl Său, și să trimită Spiritul pentru a fi succesorul Său pe pământ. Duhul Sfânt este El Însuși dezbrăcat de personalitatea umanității, și astfel independent. El se putea prezenta pe Sine ca prezent în toate locurile prin Duhul Său, ca Omniprezent ...” (14MR, 23,24.)

Cine este Duhul Sfânt? Isus Hristos Însuși. Dar observați diferența! În Duhul Său El este „dezbrăcat de personalitatea umanității”. Aceasta înseamnă că Duhul este tot El dar într-o alta formă, într-o alta personalitate și de aceea „un alt Mângâietor”. Următorul citat confirmă acest lucru:

“În timp ce Isus slujește în Sanctuarul de sus, El este, prin Duhul lui cel Sfânt, și slujitor în biserică de pe pământ. Pentru ochiul fizic, El este departe, dar de fapt se împlinește făgăduința pe care El a dat-o la înălțare: "Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului" (Mat. 28,20). În timp ce slujitorii Lui mai mici primesc putere de la El, prezența Lui întăritoare este totdeauna cu biserică Lui.” (DA 166)

Unii probabil se vor întreaba, dacă Isus este Mângâie-

torul, de ce a vorbit în a treia persoană? Aceasta nu este o problema pentru că Isus deseori în lucrarea Sa a vorbit despre Sine în a treia persoană. De exemplu citiți: Matei 25, 31; Marcu 8, 31; Luca 9, 22; Luca 24, 25.26; Ioan 3, 14.

În sfârșit iată încă câteva citate unde sora White a definit în mod clar cine este Mângâietorul:

“Mântuitorul este Mângâietorul nostru. Am experimentat că El este.” (8MR 49)

„Hristos vine ca Mângâietor la toți cei care cred. El vă invită să aveți încredere în El.” (8MR 57)

“Privind prin credință la Isus, credința noastră străpunge umbrele și Îl adorăm pe Dumnezeu pentru minunata Lui dragoste de a ni-L da pe Isus, Mângâietorul” (19MR 297)

„O, cât de prețioase sunt aceste cuvinte pentru fiecare suflet îndurerat! Hristos este Îndrumătorul și Mângâietorul nostru, care ne mângâie în toate necazurile noastre” (SDA BC, vol. 6, p. 1077)

“Hristos ne spune că Spiritul Sfânt este Mângâietorul, iar Mângâietorul este Duhul Sfânt, Spiritul adevărului pe care Tatăl îl va trimite în Numele Meu.’ Aceasta se referă la omniprezența Spiritului Lui Hristos, numit Mângâietor” (14MR, 179)

„Să studieze capitolul 17 din Ioan și să învețe cum să se roage și cum să trăiască rugăciunea lui Hristos. El este Mângâietorul. El va locui în inimile lor făcându-le bucuria deplină” (RH January 27, 1903)

„Motivul pentru care bisericile sunt slabe, bolnave, pe punctul de a muri, este acela că vrăjmașul a adus asupra sufletelor tremurătoare influențe de o natură descurajatoare. El a căutat să-L ascundă vederii lor pe Isus ca Mângâietor, ca pe unul care muștră, sfătuie și avertizează spunând: „Aceasta este calea, mergeți pe ea”.” (RH 26 August, 1890)

Solia Adevărului Advent este o publicație dedicată proclamării și restituirii principiilor adevărului pe care le-a dat Dumnezeu pionerilor mișcării advente.

Editor: Andov Dejan
Tel. 0768 622 687
e-mail: dejan1888@gmail.com
www.theadventtruth.comoj.com

CERERE DE IERTARE ȘI O MĂRTURISIRE

Adrian Ebens, fost pastor al Bisericii AZȘ

"Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărâdelegile mele! Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, și curăță-mă de păcatul meu!" Ps. 51, 1.2

19 Ianuarie 2010

Dragi frați și surori ai Bisericii adventiste, vă scriu din convingerea că trebuie să-mi cer iertare în fața voastră.

În funcția mea, ca pastor al Bisericii AZȘ și conducător al „Maranatha Media“ am ocupat o poziție cu mare influență, pe care am folosit-o pentru a susține și răspândi învățături nebiblice.

În anul 2007, în urma unui șir de evenimente fericite, am ajuns la concluzia că învățătura Trinității, așa cum este ea prezentată în cele 28 de puncte de credință ale Bisericii AZȘ, nu numai că nu poate fi susținută cu Biblia, ci reprezintă chiar o încălcare a poruncilor lui Dumnezeu prezente în Decalog. Ea vine în contradicție mai ales cu primele patru porunci. În urma studiului efectuat de mine în Sfânta Scriptura, prin rugăciune, am descoperit că Dumnezeu a pus un fundament solid mișcării advente prin convingerea dată pionierilor, că Isus nu este numai simbolic, ci și literal adevăratul Fiul al lui Dumnezeu. Am ajuns la convingerea că Dumnezeu este cu adevărat Tatăl lui Isus, și că Hristos a primit prin moștenire tot ceea ce posedă. Cu mare bucurie am aflat că dacă am pe Fiul, am și Viața, și încă din plin.

Sunt de asemenea convins că prin credința mea în Trinitate, așa cum este ea prezentată în cele 28 de puncte de credință, L-am dezonorat pe Dumnezeu. Duhul lui Dumnezeu mi-a provocat o adâncă părere de rău, așa ca eu să-mi pot mărturisii păcatul. Am plâns din cauza acestui păcat, prin care am călcat poruncile Tatălui. Am văzut un păcat și în faptul că am răspândit aceste false învățături atât în biserici în calitate de pastor, cât și pe Internet prin paginile Web, în acest fel înducând în eroare mulți oameni .

De aceea doresc din adâncul inimii să-mi cer iertare pentru că am învățat pe alții despre Trinitate, ceea ce consider acum un păcat foarte grav înaintea lui Dumnezeu. Mi-am dat seama că această învățătură reprezintă un instrument spiritist, periculos în mâna Satanei, prin care el caută să distrugă adevărul salvator despre Tatăl și prețiosul Său Fiul. Pe lângă aceasta reprezintă un fundament pentru distrugerea altor numeroase învățături încredințate pionierilor credinței noastre.

În ultimii doi ani am purtat un dialog cu comitetul de studii biblice al Diviziunii Pacificului de sud al AZȘ și am rugat ca acest subiect să fie recercetat prin prisma dovezilor prezentate de mine. Comitetul nu a găsit însă nici o lumină în studiile mele și mi-a cerut să opresc răspândirea manuscrisului în comunități. Așa că am prezentat Domnului îndemnul comitetului și L-am rugat să-mi ajute să ascult conștiincios de sfaturile fraților, pentru că eu respect funcțiile lor de conducători ai Bisericii. L-am rugat pe Dumnezeu să-mi arate dacă în vreun punct am o poziție falsă.

Nu voiam să provoc fără rost suferință și dezbinare în Biserică. În sfaturile care mi s-au dat nu am găsit totuși ușurare, ci ele au contribuit și mai mult la consolidarea convingerii mele. De aceea am rugat pe conducătorii Bisericii să rezolve această problemă. Eu le-am declarat că nu pot să acționez împotriva conștiinței mele, cu toate încercările mele foarte serioase în acest sens. Nu m-am simțit înclinat să demisionez. Totuși, pentru că văd în Biserica adventă poporul legământului lui Dumnezeu, am fost gata să las conducătorilor să hotărască asupra mea, dacă ei consideră că acest lucru este corect și este spre binele Bisericii.

La începutul lui decembrie 2009 am fost informat că mi s-a retras dreptul de a mai lucra ca pastor al Bisericii AZȘ. Preiau întreaga răspundere a acestei hotărâri asupra mea și nu reproșez nimic conducerii. Acești frați rămân și mai departe în inima și rugăciunile mele. Rămân mai departe de partea Bisericii adventiste și ca membru mă voi ruga neîncetat pentru ea. Am realizat o pagina web (www.god-head.com) unde prezint o parte din rezultatele studiilor mele pe această temă. Această pagină va fi actualizată regulat în următoarele luni. În plus am completat istoria legată de manuscrisul meu „Întoarcerea lui Ilie“ și am publicat-o pe pagina web www.adrianebens.com . Acest manuscris poate fi obținut de la mine numai printr-o

solicitare directă și nu poate fi distribuit cu intenția de a submina autoritatea conducerii Bisericii, ci doar pentru a servi unei mai bune înțelegeri a convingerilor mele.

Cum vă puteți închipui, trec acum prin momente grele. Cei mai mulți dintre colegii și prietenii mei s-au distanțat de mine și legat de cele întâmplate nu m-au contactat în nici un fel. Sunt conștient că mulți vor considera conținutul acestei scrisori revoltător sau chiar jignitor. Am toată înțelegerea dacă nu veți mai vizita paginile mele web și nu veți mai uza de resursele puse acolo la dispoziție, aceasta hotărâre vă aparține în întregime. Doresc să vă rog numai, dacă cumva în trecut prin prietenia sau serviciul meu ați avut parte de mângâiere sau binecuvântare, să urmați îndemnul Bibliei și să „cercetați totul și ce este bun să păstrați”. Mulți evită să mă contacteze, de teamă să nu se molipsească sau să fie contaminați. Mă rog totuși ca simțirea voastră creștină să nu vă lase să vă dați la o parte în a ajuta un frate care în ochii voștri s-a rătăcit de la calea cea dreaptă, chiar dacă aveți alte puncte de credință. Este simplu să spuneți că aceasta ar fi o tragedie îngrozitoare și să va întrebați cum de i s-a întâmplat chiar unui pastor. Însă apelez la inimile voastre să cercetați Scriptura, să vă rugați din inimă lui Dumnezeu pentru lumină, și una după alta să le examinați temeinic. Nu vă lăsați influențați de frică, de ceea ce ar putea să spună alții despre voi.

Apelez la foștii mei colegi: Gândiți-vă conștiincios la poziția și răspunderea voastră în fața turmei, ca să o păstoriți cu credincioșie și să o hrăniți numai cu adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Vă rog fiți conștiincioși în studiul Cuvântului și fiți siguri că înalțați în fața oamenilor pe adevăratul Dumnezeu al Bibliei, căci noi toți cunoaștem consecințele în cazul în care nu facem acest lucru.

Membrilor Bisericii le spun: Nu vă bazați pe faptul că predicatorii vă vor conduce în căutarea voastră asupra adevărului despre Dumnezeu, căci ei au mult mai mult de pierdut decât voi în cazul în care sunt sinceri, ei pot pierde cariera și prestigiul, așa cum mi s-a întâmplat mie. Prețul pentru o cercetare sinceră și corectă a acestei teme este extrem de mare.

Membrilor cărora le-am slujit ca pastor le cer sincer să mă ierte. Iertați-mă că v-am predicat aceste învățături false și nu am avut grijă suficientă în predicarea cuvântului curat al adevărului.

Vouă, dragi prieteni și colaboratori în via Domnului, vă rog cu inima suspinând, ca simpatia voastră pentru mine să nu o abandonați așa ușor și să nu mă ștergeți din memoria voastră. Apreciez foarte mult amintirile comune și tăcerea voastră îmi produce mari dureri. Dacă voi credeți că am fost lovit de dușman pe drumul spre Ierihon și lăsat pe jumătate mort, atunci vă rog nu treceți liniștiți pe partea cealaltă a drumului fără să mă vedeți, motivând că aveți ceva urgent de rezolvat în via Domnului. Dacă credeți că mă aflu în eroare, unde sunt atunci cuvintele și faptele voastre pline de iubire și împreună simțire? Așa procedați voi cu cei răniți, îi împușcați și-i rostogoliți apoi în groapă? Cine vă stăpânește inima? Orice fel de dragoste cere imperativ să răspundeți la apelul meu adresat vouă. Orice neglijență în această privință nu vă face decât să fii găsiți mai ușori în cântarul ceresc.

Îmi doresc să vă pot face cunoscută bucuria copleșitoare pe care am resimțit-o prin descoperirea adevăratului Tată și a Fiului Său. Comuniunea cu Ei este mângâierea mea permanentă și singura mea încurajare. Victoriile spirituale dobândite, consecvența, experiența creștină și bucuria adâncă pe care familia mea o trăiește sunt toate fructe ale vieții de urmaș al Celui care cu adevărat este CALEA, ADEVĂRUL și VIAȚA. Umil și plin de emoție vă chem: Veniți și vedeți! Gustați și vedeți ce bucurie reprezintă cunoașterea Fiului născut și ce minunat de bun este jugul Său și ce ușoară este povara Sa!

În încheiere doresc să spun iubitelui nostru Tată din ceruri, stăpânul Universului: Îți mulțumesc pentru îndurarea Ta, că mi-ai deschis ochii să văd adevărata Ta identitate, a Ta și a Fiului Tău. Ce imensă bucurie am găsit în acesta simplă descoperire, cine ești Tu. Am fost învățat că ai fi o taină, însă tu m-ai învățat că nu pot confunda natura Ta cu identitatea Ta. Căci identitatea Ta este descoperită în mod clar în Cuvântul Tău, Tu ești un Tată și Isus este Fiul Tău născut. Inima mea zburdă de bucurie când mă gândesc la aceasta. Ma plec adânc în fața Ta și aștept pecetea Numelui Tatălui, care stă în opoziție cu semnul Desfrânatei, al cărui nume este o taină.

Tată, Tu vei învinge toți dușmăni Tăi, și Fiul Tău va fi înălțat, al cărui nume stă peste toate numele, spre slava Ta. Vie împărația Ta curând, este rugăciunea mea în numele minunatului Tău Fiu, Domnul nostru Isus Hristos.

Info: Pastor Adrian Ebens trăiește împreună cu soția și cei doi fii în Australia, și a fost până nu demult pastor activ al Bisericii AZȘ. Acum câțiva ani a descoperit „Adevărul despre Dumnezeu”, adică că Dumnezeu nu este o trinitate sau triunic. Bucuria descoperirii acestui minunat adevăr al Bibliei a fost așa de mare, că a început să predice fără teamă aceasta „veste bună” în multe comunități din Australia. Consecințele au urmat curând, fiind demis din funcția de pastor. Se ia în considerare chiar o excludere a sa din Biserica AZȘ. Renumitul predicator Max Hatton (autor al cărții „Understanding the Trinity”), care pe vremuri era un bun prieten al pastorului Ebens, este acum unul din mulții lui dușmani. Scrisoarea lui Adrian Ebens a fost tradusă între timp în mai multe limbi și trimisă adventiștilor din toată lumea, printre care se află și numeroși pastori și predicatori.

